

શ્રી યશોવિજયજી

જૈન ગ્રંથમાળા

દાદાસાહેબ, ભાવનગર.

ફોન : ૦૨૭૮-૨૪૨૫૩૨૨

૩૦૦૪૮૪૬

ૐ

શ્રી
ગોહલવાડ વીશાશ્રીમાળી જ્ઞાતિ
તું

બંધારણ

અને

ધારાધોરણ.

અખંધક:

શ્રી ગોહલવાડ દેશાવરી વીશાશ્રીમાળી

સં. ૧૯૮૯

જ્ઞાતિ સંમેલન.

ઇ. સ. ૧૯૩૩

ॐ अर्हम्

श्री गोहेलवाड वीशाश्रीभाणी ज्ञाति
तुं
अंधारण અને धારાધોરણ.

પ્રકાશક—

ગોહેલવાડ (દેશાવરી) વીશાશ્રીભાણી મહાજન વતી
નગરશેઠ વનમાળીદાસ બહેચરભાઈ.
પાલીતાણા.

સં. ૧૯૮૯

સને ૧૯૩૩

કીંમત રૂ. ૦-૩-૦

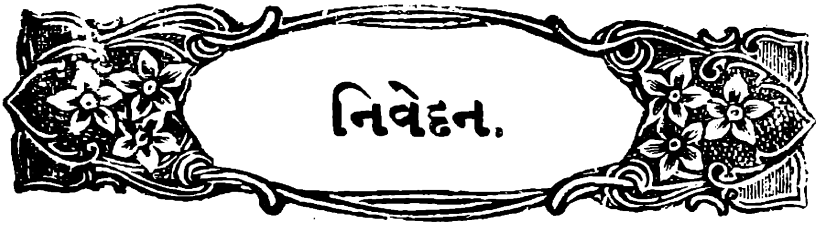

મુદ્રક:—

શેઠ દેવચંદ દામજી.

આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ—ભાવનગર.

શ્રી ગોહેલવાડ પ્રાંતમાં વીશાશ્રીમાળી જ્ઞાતિનો વસવાટ લગભગ પાંચસો ગામોમાં પથરાયેલો છે. આ બહોળા સમુદાયમાં જ્ઞાતિ વહેવાર એક સરખા ધોરણે થઈ શકે તે માટે સં. ૧૯૫૨ માં ટાણા મુકામે ગોહેલવાડ પ્રાંતના દરેક શહેરો અને ગામોમાંથી આગેવાનોએ મળીને વિચારણાપૂર્વક શ્રી ગોહેલવાડ વીશાશ્રીમાળી જ્ઞાતિના ધારાધોરણ તૈયાર કર્યા હતા, જે સં. ૧૯૫૨ ના ધારા તરીકે વર્ષોસુધી એક સરખા અમલમાં રહ્યા હતા.

આ ધારાને છવીશ વર્ષે પસાર થયા પછી સમય-સંજોગના ફેરફાર થતાં, આ ધારામાં ઘટતા સુધારા-વધારા કરવાને સં. ૧૯૭૮ માં વળા મુકામે શ્રી ગોહેલવાડ દેશાવરી વીશાશ્રીમાળી જ્ઞાતિનું સંમેલન મેળવવામાં આવ્યું હતું, અને સમયાનુકૂળ વિચારણાપૂર્વક ધારાધોરણ પસાર કરવામાં આવ્યા હતા. જે સં. ૧૯૭૯ ના ધારા તરીકે ઓળખાય છે.

છેલ્લો દાયકો સંક્રાંતીયુગમાંથી પસાર થતાં મહાન સલ્તનતો અને રાષ્ટ્રોએ બહોળું પરિવર્તન અનુભવ્યું. જીવન-વ્યવહાર ઉપર પણ તેની અસર દેખાવા લાગી. આ અરસામાં સં. ૧૯૮૮ ના આસોમાસમાં શ્રી પાલીતાણા મુકામે શ્રી દેશાવરી વી. શ્રી મહાજન કમીટી મળી હતી, તે પ્રસંગે જ્ઞાતિ ધારાધોરણમાં સમયાનુકૂળ સુધારણાની અગત્ય માટે વાતચીત થઈ. અને પરીણામે આ પ્રશ્ન સાથે જ્ઞાતિસમુદાયનો નીકટનો હિત-સંબંધ હોવાથી દેશાવરી જ્ઞાતિ સંમેલન બોલાવવાની અગત્ય જણાતાં, શ્રી રંધોળા વગેરે ખારગામ તાલુકા મહાજન તરફથી રંધોળા મુકામે સંમેલન બોલાવવાને આમંત્રણ થયું અને બીજા તાલુકાઓએ તેમાં

સહાનુભૂતિ આપવાની ખંત દશોવતાં આ માગણી સ્વી-
કારવામાં આવી.

આ સંમેલન ખાસ જ્ઞાતિ બંધારણ અને ધારા-
ધોરણની સુધારણા માટે બોલાવવાનું હતું, તેથી તેમાં હિત-
સંબંધ ધરાવનાર દરેક તાલુકા તથા તાબાનાં ગામોને, તેમજ ધંધા
અર્થે દેશાવરમાં વસતા ઉત્સાહી જ્ઞાતિ ભાઈઓને પણ સંમેલનમાં
ભાગ લેવાને ખબર આપવાની કાળજી રાખવામાં આવી હતી.

આ પ્રમાણે રંઘોળા મુકામે સં. ૧૯૮૯ ના વૈશાક વદિ ૨
ગુરુવારથી ખાસ ઉભા કરવામાં આવેલા સમીયાણામાં સંમેલનનું
કામ શરૂ થયું, જેમાં વીશે તાલુકાના આગેવાન કાર્યવાહકો, તેમજ
તાબાના ગામોમાંથી અને બહારગામ રહેતા ઉત્સાહી જ્ઞાતિ ભાઈઓ
મળીને પાંચસોથી વધારે પ્રતીનિધિઓની બહોળી હાજરી
હતી. એટલુંજ નહિ પણ બેંગલોર, આકોલા, પૂના, મુંબઈ,
અમદાવાદ વગેરે બહારગામ વસતા જ્ઞાતિભાઈઓ અને મંડળો
તરફથી, તેમજ જીનાગઢ, ધોરાજી વગેરે સોરાષ્ટ્રના તાલુકા મહા-
ઝન તરફથી સહાનુભૂતિના મોટી સંખ્યામાં તાર-પત્રો મળ્યા હતા.

સંમેલનનું કામકાજ અઠવાડીઆ સુધી ચાલ્યું અને તેમાં
સવાર, બપોર ને રાત્રીની ચાલુ બેઠકો ભરીને બંધારણ તથા
ધારાધોરણની એકેક કલમ વાંચી-વિચારી, છુટથી ચર્ચા કરવા
પછી પસાર કરવામાં આવતી હતી. તેમજ બંધારણને અંગે
બહારગામથી આવેલા સુચનાપત્રોના તારણ ઉપર યોગ્ય વિચા-
રણા કરીને આ ધારો સર્વાનુમતે પસાર કરવામાં આવ્યો છે.
અને તે સં. ૧૯૮૯ ના અશાઠ શુદ્ધિ ૨ થી અમલમાં આવ્યો છે.

આ સંમેલનમાં જ્ઞાતિના અનુભવી, ઉત્સાહી અને કાર્યદક્ષ
આગેવાનોની સંપૂર્ણ હાજરી હોઈને જ્ઞાતિ બંધારણ અને ધારાધોરણ
પસાર કરવા બાદ મળ્યારા તાલુકા અને તેમનાં તાબાનાં મળ-
યારાં ગામોના વહીવટની સમજણપૂર્વક ચોખવટ કરવામાં આવી
હતી. તેમજ તાલુકા મહાઝનના કામકાજ, હક્ક-હકુમત તથા પત્ર

વ્યવહાર માટે સ્પષ્ટ વિચારણા કરવામાં આવી હતી, જેથી ભવિષ્યમાં કામકાજની નિયમીતતા જળવવામાં અનુકૂળતા વધશે.

આ ઉપરાંત સમગ્ર જ્ઞાતિની સંયુક્ત હકુમતના કામો લંબાયા ન કરે, અને કાયદાનું વ્યવસ્થિત પાલન થઈ શકે તે માટે આ પ્રસંગે સ્વરાજ્યના વિશાળ ધોરણે નાનામોટા દરેક તાલુકા અને તાબાનાં ગામોના પ્રતિનિધિત્વવાળી શ્રી ગોહેલવાડ દેશાવરી વીસાશ્રીમાળી મહાજન કમીટીની યોજના કરવામાં આવી છે, અને તેનું કાર્ય નિયમિત થઈ શકે તે માટે દેશાવરી મહાજનની કાયમી ઓફીસ ખોલવા અને દરવર્ષે કમીટીની જનરલ મીટીંગ મળે તેવો પ્રખંધ કરવામાં આવ્યો છે, જે કાયદા અને વ્યવસ્થાને સંભાળવામાં મદદગાર થઈ પડશે.

જ્ઞાતિની ઉન્નતિ જળવાય અને ભાવી વિકાસ થતો રહે તે માટે આ સંમેલનમાં શ્રી ગોહેલવાડ વીસાશ્રીમાળી જ્ઞાતિ હિત વર્ધકખાતું સ્થાપવામાં આવ્યું છે. આ ખાતાનો ઉદ્દેશ જ્ઞાતિના ખાળકોને કેળવણીમાં આગળ વધવાને સગવડ આપવા, વિધવા પહેનોની આજીવિકા અને સુરક્ષિતતા સાચવવા, તેમજ જ્ઞાતિ બાઈઓના વિકાસ માટે સગવડના પ્રમાણમાં લોન ધીરવાનો છે, અને તેવી સર્વે હકીકતથી વાકેફ રહેવાને જ્ઞાતિની ડીરેક્ટરી તૈયાર કરવાનો પણ વિચાર કર્યો છે, કે જેથી આ વિશાળ ઘોળમાં પરસ્પર પરિચય વધશે અને પરિસ્થિતિથી વાકેફ થતાં જ્ઞાતિ વિકાસનું કાર્ય સરલ થઈ શકશે.

જ્ઞાતિહિતવર્ધક ખાતાની કાર્યવાહી એટલી વિશાળ અને આવશ્યક છે કે તેને પહોંચી વળવાને આ ખાતાને નિયમીત પોષણ મળે તોજ કાર્યની સંજીનતા જળવાઈ શકે, તેથી સંમેલનમાં આ પ્રશ્ન ઉપર વિચાર કરવામાં આવ્યો હતો અને તેમાં છુટા હાથે સખાવત કરવાને લાગણીવાળા બાઈઓ તૈયાર હતા. તેમજ ઘરદીઠ સાધારણની યોજના પણ રજુ થઈ હતી. પરંતુ જ્ઞાતિના દરેક બાઈઓનો હિત-સંબંધ ધરાવનારા આ ખાતાને નિયમીત પોષણ મળે તેવી યોજનાથી કાર્યની શરૂઆત કરવાનો

વિચાર થતાં ગો. વી. શ્રી. જ્ઞાતિમાં થતાં દરેક વેવીશાળ અને લગ્ન પ્રસંગે આ ખાતાનો લાગો નક્કી કરવામાં આવ્યો છે. જ્યારે કાર્ય શરૂ થવા પછી તેની જરૂરીયાતના પ્રમાણમાં આ ખાતાને પગભર ખનાવવાને અનુકૂળ યોજના હાથ ધરવામાં આવશે. આ તકે જણાવવાને સંતોષ થાય છે કે આ ધારાનો અમલ અશાડ શુદ્ધ ૨ થી કરવાનો નિર્ણય થવા છતાં, આ ઠરાવ થયો ત્યારથીજ આવા શુભ પ્રસંગે જ્ઞાતિ ફંડ માટે ઠરાવેલ રકમ પ્રેમપૂર્વક આપવા-લેવાની ઘણું સ્થળે શરૂઆત થઈ જવાના ખબર મળ્યા છે. એ જ્ઞાતિ ઉત્કર્ષનું ઉજવણ ભાવી સૂચવે છે.

કાઠીયાવાડમાં વીશાશ્રીમાળી જ્ઞાતિની ખડોળી વસ્તી છે. તેમાં પરસ્પર સંગઠન વધે એ વિશાળ ભાવનાને લક્ષમાં લઈને આથમણી દિશાના જ્ઞાતિવ્યવહાર ને સૌરાષ્ટ્રના ધારાને અનુલક્ષી ખુલ્લો મુકવામાં આવ્યો છે. જ્યારે આ વિશાળ ક્ષેત્રમાં સમાતા ગામોનું નામવાર લીસ્ટ દેશાવરી મહાઝન કમિટિમાં પસાર થયેથી ખહાર પાડવામાં આવશે.

સંમેલનમાં ખંધારણ તથા ધારાધારણનું કાર્ય પુરું થવા પછી સંમેલન ભેગી આવેલી અરણ્યો અને હકીકતો રજુ થઈ હતી, જેની છણવટ કરીને નીચે મુજબ નિર્ણય કરવામાં આવ્યા હતા.

૧ પાલીતાણા મહાઝન માર્ફત શા રતીલાલ મોહનલાલ પાટડીયાએ ગોહેલવાડ-દેશાવરી જ્ઞાતિ વહેવારમાં દાખલ થવાને કરેલી અરજી રજુ કરવામાં આવી. અરજદાર કેરી ઉતાર બોટાદથી આ પ્રાંતમાં વસવા આવ્યા છે અને વીશેક વર્ષથી રહે છે તેમ જણાવે છે, અને ગોહેલવાડ પ્રાંતની જ્ઞાતિના ધારાધારણની જવાબદારી કબૂલ રાખે છે; પરંતુ અત્યાર પૂર્વે તેમનો સંબંધ શા વીરચંદ પાનાચંદને ત્યાં થયેલ હોવાથી એ કેસનો નિર્ણય થવા બાદ આ અરજી સંબંધે દેશાવરી મહાઝન કમીટીએ વિચાર કરવો તેમ ઠર્યું.

૨ ખારા ગામથી શા દેવજી નાનજીની સહીથી દેશાવરી

જ્ઞાતિ વહેવારમાં દાખલ થવાને આવેલી અરજી રજુ કરવામાં આવી. ખારા ગામ કુંડલા તાલુકાને તામે આવેલું છે તેથી આવી અરજી તેમના તાલુકા મહાજન માર્ફત આવવી જોઈએ અને તે તાલુકાની સંમતિ જોઈએ, છતાં તે પ્રમાણે થયેલ ન હોવાથી આ અરજી અપૂર્ણ છે તેમ ગણી ફાઇલ કરવામાં આવી.

૩ ટાણા, દેવગાણાના મહાજન તરફથી શિહોર તાલુકામાંથી પોતાને લગતા ગામોનો અલાહેદો તાલુકો મંજુર કરવાને આવેલી અરજીઓ રજુ થઈ. આ બાબતમાં તેમની દલીલ એવી હતી કે-ટાણામાં સંમેલન મળ્યું ત્યારે અમારા માટે તાલુકો રાખવાની નોંધ થઈ હતી. શિહોર તાલુકાના પ્રતિનિધિઓને પૂછતાં તેમને વાંધો નથી તેમ જણાવ્યું. એટલે અરજીમાં જણાવેલાં ગામોની તેમાં સંમતિ છે તેની ખાતરી માટે તેની સહીઓ મોકલવાથી દેશાવરી મહાજન કમીટી તેના ઉપર વિચાર કરશે તેમ ઠરાવ્યું.

૪ જેસરવાળા શા જુઠા નેમા તથા શા બેચર રામજીએ પોતાનો અલાહેદો તાલુકો સ્થાપી આપવા રૂબરૂ માગણી કરી. આ બાબતમાં તળ જેસરની એકમતીની સહીઓ મોકલવા અને પેટા ગામોના સંમતિપત્રો મોકલવાથી દેશાવરી મહાજન કમીટી તેના અંગે વિચાર કરશે તેમ ઠર્યું.

૫ વળા, ઉમરાળા તથા પછેગામ તાલુકાના મજમુ ગામોની ચોખવટ કરવા સંબંધી હકીકત તે પછી રજુ કરવામાં આવી. મજમુ ગામો માટે ચાલતા ધોરણને લક્ષમાં લઈ ત્રણે તાલુકાએ અંદરોઅંદર સમજીને ખુલાસો કરવા જણાવ્યું. અને તે પ્રમાણે વળા, ઉમરાળા તથા પછેગામ તાલુકા મહાજને મળીને મજમુ ગામોની ચોખવટની યાદી રજુ કરી તે મંજુર કરવામાં આવી. તેમજ અત્યારપૂર્વેના મજમુ વહીવટ દરમિયાન સમઠીયાળાવાળા શા માધવજી ટીકા તથા પીપરીયાવાળા શા હઠીસંગ સંઘજીના જે કેસો ઉભા છે તેનો નીકાલ ત્રણે તાલુકાએ મળીને બાહરવા

શુદ્ધિ ૨ સુધીમાં કરવો તેમ સૂચના કરવામાં આવી અને આ કેસમાં જે દંડ કરવામાં આવે તે ત્રણે તાલુકાના અત્યાર અગાઉના મજમુ ધોરણે વહેંચી લેવો તેમ ઠરાવવામાં આવ્યું.

૬ સંમેલનના ચાલતા પ્રસંગ દરમિયાન મુખ્યમંત્રી શ્રી સમઢીયાળા મહાજન વતી કાર્યકર્તા તરીકે શા માણેકચંદ પાનાચંદ તથા તેના વતી સોલ્લીસીટર કેગીબ્લંટ અને કેરો કુંઠ ના નામથી સંમેલનના પ્રમુખશ્રી વિઠ ના સિરનામે જે તારો આવેલા હતા તે રજુ કરવામાં આવ્યા. આ તારોની મતલબ એવી હતી કે સમઢીયાળા મહાજનની વતી શા. માણેકચંદ પાનાચંદનો પત્રવહેવાર ચીતળ અને પાલીતાણા મહાજન સાથે ચાલુ છે. તે દરમિયાન સંમેલને આ કેસ હાથ ધરવો નહિ. આ કેસમાં સંડોવાએલ શા માણેકચંદ પાનાચંદ સમઢીયાળા (ખાખરા નજીક) ના રહીય છે અને તે હાલ રાજકોટ રહે છે. આવેલ તારો તેની ગેરહાજરીમાં તેના કોઈ લાગતાવળગતાએ મુખ્યમંત્રી કાર્યાલય તેમ માનવાને કારણે હતાં; છતાં તેણે પોતેજ કાર્યાલય તો પણ સમઢીયાળા કે તેમાં વસતી દરેક વ્યક્તિ ચીતળ તાલુકાને જવાબદાર છે, અને ચીતળ મહાજનના કોઈપણ ઠરાવને પાળવાને તે બંધાએલ છે. વળી માણેકચંદ પાનાચંદ એ વીરચંદ પાનાચંદના ભાઈ થાય છે. તે સ્થિતિમાં પોતાના ભાઈના કાયદા વિરૂદ્ધના વર્તનને ઉત્તેજન આપનારું પ્રચારકામ તેમણે અને તેમની અનુમતી નીચે અત્યાર અગાઉ થયું હોય તેમ બહાર આવેલા વૈચરોથી જણાય છે એટલે તેની જવાબદારી વધે છે. સમઢીયાળા ગામ સરહદથી ઘણું દૂર પડતું અને એક હાલારને લગતું છે અને શા માણેકચંદનો વસવાટ ત્યાં પણ નથી. આ સ્થિતિમાં સમઢીયાળાને ઘોળમાં રહેવા દેવું કે કેમ એ પણ એક પ્રશ્ન છે. આ સ્થિતિમાં આ કેસનો છેવટનો નિર્ણય કરવાને ખાસ કમીટીની ચુંટણી કરવામાં આવી અને અનુકૂળ ટાઇમે પહેલી તકે આ કમીટી મળીને જે નિર્ણય કરે તે સર્વેએ મંજૂર ગણવાને ઠરાવ્યું.

કમીટીમાં નીચેના સભ્યોની ચુંટણી કરવામાં આવી.

નગરશેઠ વનમાળી બેચરભાઈ—પાટ્ટીતાણા. વેરા ખાંતિ-
લાલ અમરચંદ—ભાવનગર. શા વનમાળી ગંભીરદાસ—મહુવા.
મહેતા કરશનદાસ ગુલાબચંદ—વળા. શેઠ ડુંગરશી મુળજી—
કુંડલા. શેઠ કેશવજી ઝુંઝાભાઈ—તળાજા. શા મગનલાલ ગાંડા-
ભાઈ—[શહેર. મહેતા મંગળજી માણેકચંદ—અમરેલી. શા
ગુલાબચંદ હકમચંદ—રંધોળા.

છેલ્લી ઘડીએ ખબર મળે છે કે શ્રી ચીત્તજી મહાજને શા
વીરચંદ પાનાચંદની અરજી સાંભળી તેમનો સંબંધ જરૂર કર્યો છે.
તેમજ શા માણેકચંદ પાનાચંદની દેશાવર જોગ અરજી આપવાનું
જણાવે છે તેથી ઉપરોક્ત કમિટી મેળવવાનું મોકુફ રાખેલ છે.

શ્રી ભાવનગરની આપણી જ્ઞાતિ પૈકી પાંચ વર્ષ અગાઉ
પોરવાડના ઘરનો સંબંધ જોડવાથી (વલક્ત થઈ ગયેલ પક્ષના
પ્રતિનિધિ તરીકે શેઠ ગીરધરભાઈ આણંદજી તથા દોશી જીવ-
રાજભાઈ ઓધવજીએ સંમેલનમાં આવીને જણાવ્યું કે—અમારા
પક્ષે જ્ઞાતિના વિરોધક ઠરાવો ખેંચી લીધા છે અને અમને પ્રતિ-
નિધિ તરીકે ચુંટીને કુલ સત્તા સાથે સમાધાન માટે અહીં મોકલ્યાં
છે, તો અમારી પરિસ્થિતિ ખ્યાલમાં લઈને અમને સંતોષ આપશે
તેમ આશા છે. આ બાબતમાં દેશાવરી મહાજન જે નિર્ણય કરે
તે અમારે કબુલ છે.

આ વિનંતિ ઉપરથી સંમેલને તેમના માટે યોગ્ય વિચારણા
કર્યા બાદ ઠરાવ્યું કે—જે પોરવાડોને ભાવનગરવાળાએ ભેગવ્યા છે
તે અધિકાર બહારનો વિષય હોઈ, તે કામને દેશાવરી મહાજન
મંજૂર રાખી શકતું નથી, સખજ તેને ભાવનગર તાલુકા પુરતા
પણ ભેગવેલા ગણવાના નથી; પણ ભાવનગરના પોરવાડપક્ષવાળા
તેની સાથે વહેવાર રાખવા માગે તો તેમને તેમ કરવાની
મુખત્યારી છે.

ઉપરનો ઠરાવ કરીને સાથોસાથ અત્યાર અગાઉ તેમના

પક્ષ સાથે દેશાવરે મૂકેલા પ્રતિબંધ અને કન્યા લેનાર-દેનાર સામેના ઠરાવો પણ ઉદારતાથી ખેંચી લેવામાં આવ્યા હતા.

ઉપરોક્ત અસલ ઠરાવનો દેશાવરી મહાજનને દક્ષતરે નોંધ લેતાં તેમાં દેશાવરી દરેક તાલુકાના પ્રતિનિધિઓની સહી લેવામાં આવી અને તે નીચે ઉપરોક્ત ઠરાવ અને જ્ઞાતિના ધારાધોરણ દરેકે પાળવા પળાવવાની કબુલાત માટે બન્ને પ્રતિનિધિઓએ સહીઓ કરતાં સર્વત્ર આનંદ ફેલાયો હતો.

આ પ્રમાણે પાંચ વર્ષથી ચાલતા પરજ્ઞાતિના પ્રકરણનું શાંતિ સમાધાનીથી છેવટ આવતાં ભાવનગરથી વેરા જુઠાભાઈ સાકરચંદ, શા. નાનચંદ કુંવરજી, શા. જહવજી નરશી, શા. કુંવરજી નથુભાઈ, શેઠ અનોપચંદ ગોવિંદજી, શા. છોટાલાલ નાનચંદ વગેરે ભાઈઓ આવ્યા હતા. અને પ્રેમમલન થવા બાદ સંમેલનના જમણમાં ભાગ લીધો હતો.

સંમેલન દરમિયાન જ્ઞાતિભાઈઓમાં અપૂર્વ ઉત્સાહ નજરે તરી આવતો હતો, એટલુંજ નહિ પણ જ્ઞાતિના આવા બહોળા સમુદાયની ભક્તિનો લાભ લેવાની ભાવનાથી નીચે પ્રમાણે જમણવાર તથા ચા-નાસ્તાનો સત્કાર કરવામાં આવ્યો હતો.

શ્રી સુરકાવાળા શા. કાળા ગગલ તરફથી એક ટંક જમણુ

શ્રી પાલીતાણા મહાજન તરફથી એક દિવસ જમણુ

શ્રી ભાવનગર મહાજનના પ્રતિનિધિઓ તરફથી એક દિવસ જમણુ

શ્રી શીહોરવાળા શા. પ્રાગજીભાઈ ઝવેરચંદ તરફથી એક દિવસનું જમણુ તથા ચા નાસ્તો.

શ્રી મહુવા તથા કુંડલા મહાજનના પ્રતિનિધિઓ તરફથી એક દિવસ જમણુ.

શ્રી પાલીતાણાવાળા શા. મગનલાલ તારાચંદ તરફથી એક ટંકનું જમણુ.

શ્રી વળા મહાજન તથા જસાણી તારાચંદ વાલજી તરફથી એક ટંક જમણુ.

આ ઉપરાંત શીહોરવાળા શા. હીરાચંદ ગોરધન, પાલીતાણા-
વાળા શા. પરશોતમ બેચર, મોખડકાવાળા શેઠ અમરચંદ નારણ,
હાથસણીવાળા દોશી ઠાકરસી માણેકચંદ, ટાણાવાળા શેઠ દીપ-
ચંદ કુશળચંદ, શ્રી ચીતળ તથા બાબરા મહાજન, દેવગાણા-
વાળા શા. ભીમજી લાલચંદ વગેરે તરફથી અકેક ટંક ચા નાસ્તો,
સરખતથી સ્વાગત કરવામાં આવ્યું હતું. જ્યારે બાકી રહેલાં બે
દિવસના જમણ અને બે ટંક ચા નાસ્તાનું શ્રી રંધોળા વગેરે
બાર ગામના મહાજનશ્રી તરફથી સ્વાગત કરવામાં આવ્યું હતું.

સંમેલનના પ્રમુખનો બાર મારે શીરે મુકીને મને આભારી
કર્યો હતો, અને વિશેષમાં માનપત્રના વિવેકથી મારી જવાબદારી-
ને દ્વિગુણી વધારી હતી તે માટે આ તકે શ્રી દેશાવરી મહા-
જનનો તેમજ એ મેળાવડાના પ્રમુખ શ્રીમાન જીવરાજભાઈ
ઝાઘવજી દોશી B. A. LL B. એ મારા તરફ જે સદ્ભાવ
દાખવ્યો હતો તે માટે દરેકનો ઉપકાર માનવાની તક લઉં છું.

સ્વાગતાધ્યક્ષ શેઠ ગુલાબચંદ હકમચંદ અને શ્રી રંધોળા
વગેરે બારગામના ઉત્સાહી ભાઈઓએ સંમેલનને કરેલ આમં-
ત્રણ અને સેવાસુશ્રૂષાના સ્મરણચિન્હ તરીકે દેશાવરે માનપત્ર-
ની ઉત્સાહપ્રેરક નવાજેશ કરી હતી તેનો નોંધ લેતાં આનંદ થાય છે.

સંમેલનના કામકાજમાં સતત શ્રમ લઈને સલાહસુચના
કરવામાં શેઠ ડુંગરશી મુળજી કુંડલાવાળા, શેઠ ખાંતિલાલ અમર-
ચંદ ભાવનગરવાળા, વોરા બેચરભાઈ ગાંડાભાઈ પાલીતાણાવાળા,
શા. વનમાળીદાસ ગંભીર મહુવાવાળા, મહેતા કરશનદાસ ગુલા-
બચંદ વળાવાળા, મહેતા મંગળજી માણેકચંદ અમરેલીવાળા,
દોશી જયંદ માણેકચંદ કુંડલાવાળા, શા. પુરૂષોત્તમ ગીગાભાઈ
ભાવનગરવાળા, શેઠ કેશવજી જુંગભાઈ તળાજવાળા વગેરે
ધણા ભાઈઓએ ખંતભરી જે કાળજી દર્શાવી છે તે માટે તેમનો
આભારી છું. તેમજ દરેક તાલુકા અને પેટા ગામોમાંથી પધારેલા
ભાઈઓએ શાંતિભર્યો સહકાર આપીને કામની સરલતા કરી
આપી હતી તે માટે માન ઘટે છે.

લોજન વ્યવસ્થા તેમજ સ્વાગત સરલરામાં કામદાર ચત્ર-
લુજ વીઠલ ચમારડીવાળા તેમજ સુરકા વગેરે બહારગામના
ઉત્સાહી ભાઈઓએ, અને શેઠ ભગવાનલાલ હકમચંદ વગેરે
સ્થાનિક ભાઈઓ તથા ટાણેથી ખાસ સેવાભાવે આવેલ શ્રી
ચંદ્રમંડળે ઉઠાવેલો શ્રમ માનપ્રદ અને અનુકરણીય હતો.

બંધારણનો મુસદ્દો તૈયાર કરવા, રજુ કરવા, નોંધ લેવા અને
તે પ્રકાશન થતાં સુધીમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ ખંતપૂર્વક
આપેલી સેવા માટે અભિવંદન ઘટે છે.

મહાઝન કમીટીના નામે આવવામાં વખત જવાથી અને
તેવા અનિવાર્ય સંયોગોમાં પ્રકાશન જરા અસુર્ય થયું છે. અને
શુદ્ધિ માટે કાળજી છતાં બે-ચાર સ્થળે કાનામીંડી રહી ગયેલ છે
તથા લગ્નપ્રસંગે કન્યાના ખાપે નંગ આપવાને બે ચુડી લખી છે તે
પછી (પાંચ લાતીદાંત) એ શબ્દો ઉમેરવા રહી ગયા છે
તે સુધારી વાંચવું.

જે બંધારણ તૈયાર કરવા પાછળ દેશાવરી મહાઝનના
લગભગ દરેક અગ્રગણ્ય ભાઈઓએ ખંતભર્યો શ્રમ લીધો છે
તેના પાલન-પલાવન માટે ભલામણ કરવાની ન હોય. વ્યવસ્થા-
ભર્યું જ્ઞાતિ બંધારણ તૈયાર કરવાનો અને સુવ્યવસ્થાપૂર્વક
તેનો અમલ કરવાનો પ્રાથમિક યશ આપણા વડીલોને છે, અને
તેમને પગલે અનુસરવું તે આપણી ફરજ છે. **इतिशम**

सर्वमंगलमांगन्यं सर्वकन्याणकारणम् ।

प्रधानं सर्वधर्माणां जैनं जयति शासनम् ॥

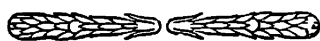
જ્ઞાતિસેવક—

વનમાળી બહેચરદાસ.

શ્રી ગોહીલવાડ વીશાશ્રીમાળી જ્ઞાતિ

નું

અંધારણ અને ધારાધોરણ.

પ્રકરણ ૧ લું

અંધારણ.

(૧) આ ધારો ગોહીલવાડ પ્રાંત (ગોહીલવાડ, કાઠિયાવાડ, ઉંડ, વાળાક, નાધેર, ઘોઘાખાડું વિગેરે) માં વસતા વીશાશ્રીમાળી વણીક જ્ઞાતિનો છે, એટલે તે 'ગોહીલવાડ વીશાશ્રીમાળી જ્ઞાતિનો સં. ૧૯૮૯નો ધારો' એ નામે ઓળખાશે. અને તે મુકરર કરેલી સરહદમાં આવેલાં પરિશિષ્ટ A માં જણાવેલાં ગામોમાં વસતા આ જ્ઞાતિ-અંધારણને જવાબદાર દરેક વિશાશ્રીમાળી વણીક જ્ઞાતિના ધરો માટે સં. ૧૯૮૯ ના અશાડ શુદ્ધ ૨ થી અમલમાં આવશે.

(૨) આ ધારો પસાર થવા અગાઉના સં. ૧૯૫૨ અને સં. ૧૯૭૯ ના ધારાઓ અને રીવાજો જે આ ધારાના નિયમોથી વિરુદ્ધ ન હોય તે તમામ બહાલ રાખી ખાકીના તમામ રહ ગણવા.

(૩) આ ધારામાં નીચે જણાવેલા શબ્દોનો નીચે મુજબ અર્થ કરવો.

(ક) ‘મહાજન’ એટલે દરેક ગામના વીશા-શ્રીમાળી વાણીયાની નાત સમસ્ત.

(ઘ) ‘માણસ’ અથવા ‘શખ્સ’ એ શબ્દમાં પુરૂષ અને સ્ત્રી બંને વર્ગનો સમાસ થાય છે.

(ગ) ‘તાલુકો’ એટલે ગોહીલવાડ વિગેરે પ્રાંતના મુખ્ય શહેર યા ગામ-જેની હકુમત નીચે આ ધારાના પાછલા ભાગમાં પહેલા પરિશિષ્ટમાં બતાવેલાં ગામો છે તે.

(ઘ) ‘વરવાળા’ એ શબ્દમાં વર, તેના માતા-પિતા, ભાઈ, વાલી અને નજીકના સગાનો સમાસ થાય છે.

(ચ) ‘કન્યાવાળા’ એ શબ્દમાં કન્યા, તેના માતાપિતા, ભાઈ, વાલી અને નજીકનાં સગાંનો સમાસ થાય છે.

(છ) ‘વચન’ જે શબ્દ એક વચનમાં લખવામાં આવ્યો હોય તે શબ્દનો બહુવચનમાં પણ સમાસ થાય છે. દષ્ટાંત-દીકરી-દીકરીઓ, દીકરા-દીકરાઓ, ભાઈ-ભાઈઓ વગેરે.

(જ) ‘કેરી ઉતાર’ એ શબ્દમાં ગોહીલવાડ પ્રાંતના સીમાડા ઉપર આવેલી કેરી નામની નદીની નક્કી કરેલી સરહદને પેલેપાર સમજવું.

(ક) ‘સવેલુ’ એટલે વેશવાળ કરેલી કન્યા જ્ઞાતિની રજા વિના ખીજ વર સાથે પરણાવી દેવી તે.

(ટ) ‘અન્યધર્મી’ એ શબ્દમાં જૈનધર્મી સિવાયના વૈષ્ણવ તથા સ્વામીનારાયણ વિગેરે ઇતર ધર્મ પાળનારાઓનો સમાસ થાય છે.

(ઠ) ‘પુલવીંટી-પાનવીંટી બહલ’ એટલે કન્યાને વરના બાણમાં બેસાડવા નિમિત્તે આપવાનો બાબ.

(ડ) ‘ઘોળ’ એટલે આ ધારો પાળવાને માટે બંધાયેલાં ગામોનો જ્ઞાતિસમૂહ.

(૪) ગોહીલવાડ દેશાવરી સરહદમાં જેમનો જ્ઞાતિ-વ્યવહાર અત્યાર અગાઉ અમલમાં છે તેવા દરેક ધર ગોહીલવાડ દેશાવરી વીશાશ્રીમાળી મહાજનના સભ્ય ગણાશે અને તેમનામાં જ્ઞાતિના ધારા-ધોરણને અનુસરીને કન્યા લેવા-દેવા અને દરેક પ્રકારનો જ્ઞાતિવહેવાર થઈ શકશે.

નોટ:—નોકરી અથવા ધંધા અર્થે આ ઘોળની બહારથી આવી વસેલા કોઈ પણ શખ્સ અથવા ધરનો આમાં સમાવેશ થતો નથી.

(૫) ઉપરની કલમ ૪ ની નોટમાં જણાવવા પ્રમાણે આ ઘોળ બહારથી નોકરી અથવા ધંધા અર્થે આવી વસેલ શખ્સ અથવા ધર વીશાશ્રીમાળી જ્ઞાતિનું હોય, જૈનધર્મ પાળતું હોય, તેના વસવાટને દશ વર્ષ કરતાં વધારે વર્ષ પસાર થઈ ગયાં હોય, તેની રીતભાત તેમજ વ્યવહાર વર્તન માટે સ્થાનિક મહાજનને સંતોષ હોય, તે શખ્સ અથવા ધર જે સ્થાનેથી આવી વસેલ હોય

ત્યાંના ઘોળથી મુક્ત થઈ ગોહીલવાડ દેશાવરી બંધારણ અને ધારા-ધોરણને વંશપરંપરા માટે જવાબદાર રહેવાને ખાત્રી આપતા હોય તો-તેવા કોઈ શખ્સ અથવા ધર જે તેના વસવાટવાળા તાલુકા માર્કેટ ગોહીલવાડ દેશાવરી જ્ઞાતિ વહેવારમાં હાખલ થવાને અરજ કરે તો તેવી અરજ તે તાલુકાએ એકમતિથી દેશાવરી મહા-જન કમીટી પાસે રજુ કરવી; અને દેશાવરી મહાજન કમીટીની મંજૂરી મળ્યેથી તેવા શખ્સ અથવા ધરનો ગોહીલવાડ દેશાવરી વીશાશ્રીમાળી જ્ઞાતિ સાથેનો જ્ઞાતિ વહેવાર થઈ શકશે.

(૬) કાઠીયાવાડમાં આવેલા સૌરાષ્ટ્ર તથા હાલાર પ્રાંતની સંયુક્ત સરહદમાં વસતી વીશાશ્રીમાળી જ્ઞાતિનો ઘોળ કે જે સૌરાષ્ટ્ર વીશાશ્રીમાળી જ્ઞાતિઘોળના નામે ઓળખાય છે તેમણે આપણા ગોહીલવાડ દેશાવરી વીશાશ્રીમાળી જ્ઞાતિના ઘોળ સાથે કન્યાની લેવ-દેવ કરવા, પરસ્પર જ્ઞાતિના બંધારણને માન આપવા, જ્ઞાતિના ગુન્હેગારોને આશ્રય ન આપવા અને તેના અંગેના ઠરાવોનો અમલ કરવાને સ્વીકાર્યું છે. સખળ સૌરાષ્ટ્ર વીશાશ્રીમાળી જ્ઞાતિના ઘોળની મર્યાદામાં આ ધારાધોરણને બાધ ન આવે તે લક્ષમાં રાખી પરસ્પર કન્યા લેવા-દેવાની છુટ આપવામાં આવે છે.

(૭) આ ધારાનું ખરાબર પાલન થતું રહે અને રીતસર વ્યવસ્થા જળવાય તે માટે:—

(A) કાયમી વ્યવસ્થા જળવવાને આ ધારાની હદ-મર્યાદામાં આવેલાં મુખ્ય વીશ શહેરોને તાલુકાનો અધિકાર આપવા આવ્યો છે. અને તેની આસપાસના

નાના ગામોને તે તે તાલુકાની હકુમત નીચે મુકવામાં આવેલ છે.

(B) ગોહીલવાડ દેશાવરી વીશાશ્રીમાળી મહાજનનો સંયુક્ત વહીવટ કરવાને અને તેના અંગેના કામકાજ નિયમિત સંભાળવાને આ ધારાની હદ-મર્યાદામાં આવેલા તાલુકા અને પેટા ગામોનું બંધારણ-પૂર્વક પ્રતિનિધિત્વ ધરાવતી ગોહીલવાડ વીશાશ્રી-માળી મહાજન કમીટી સ્થાપવામાં આવે છે.

(૮) નિયત થયેલા તાલુકા-સ્થાનિક તેમજ તેની હકુમત નીચેના તાબાના ગામોમાં આ કાયદાનું નિયમિત પાલન કરશે-કરાવશે, જ્ઞાતિને લગતા જરૂરી ખર્ચો પહોંચાડશે અને જે કોઈ વ્યક્તિ અગર વ્યક્તિઓ આ ધારાના કોઈપણ કાનુનનો ભંગ કરવા-કરાવવાનું જાણવામાં આવશે તો તેના માટે યોગ્ય તપાસ કરવા, ઠરાવ કરવા અને તેનો અમલ કરવા-કરાવવાને તે તાલુકાના મુખ્ય ગામને સંપૂર્ણ અધિકાર છે.

(૯) નિયત થયેલા તાલુકા પૈકી જેમાં એક કરતાં વધારે ગામોનું અગ્ર નામમાં જોડાણ કરવામાં આવ્યું હોય, તેવા તાલુકાના પેટા ગામોની હકુમત તેઓ અંદરોઅંદર સમજીને અમલ કરશે, છતાં બંધારણની જવાબદારી દરેકની એક સરખી ગણાશે.

(૧૦) તાબાના ગામોએ આ ધારા-ધોરણનો નિયમિત અમલ કરવા-કરાવવા, જ્ઞાતિને લગતા ખર્ચોથી ત્યાંના જ્ઞાતિ સમુદાયને વાકેફ કરવા, જ્ઞાતિને લગતી સ્થાનિક જરૂરી હકીકતો પોતાના તાલુકાને આપવા અને તેને લગતા હીસાબ-ઉધરાતની ધોરણસર

વ્યવસ્થા કરવાને દરેક ગામે જવાબદાર આગેવાનો નિયત કરવા અને તેનો નોંધ તાલુકાએ રાખવો.

(૧૧) કોઇપણ તાલુકાની સરહદમાં કોઇપણ શાખા કે શાખાઓએ કંઈપણ ગુન્હો કર્યા હોય અને તેને અંગે યોગ્ય સજા કરવામાં આવી હોય તો તે ખબર તે તાલુકાએ દરેક તાલુકાને, પોતાના તાબાના ગામોને તથા શ્રી ગોહેલવાડ વી. શ્રી. મહાજન કમીટીની ઓફિસે આપવા; અને તેવા ખબર મળ્યેથી તેનો દરેક તાલુકાએ પરસ્પર અમલ કરવો તથા તેના તાબાના ગામોમાં આ ઠરાવના અમલ માટે યોગ્ય વ્યવસ્થા કરવી તથા ગોહેલવાડ વી. શ્રી. મહાજન કમીટીએ અગત્યના ખબર હોય તે, સંબંધ ધરાવતા ઘોળને જાણ તથા અમલ માટે મોકલવા.

(૧૨) દેશાવરી મહાજનના કામકાજ માટે મુકરર કરેલી ગોહીલવાડ વીશાશ્રીમાળી મહાજન કમીટીમાં તાલુકા અને પેટા ગામોમાંથી નીચે પ્રમાણે એકંદર ૧૦૧ પ્રતિનિધિઓ ચુંટીને કામ લેવાનું ઠરાવવામાં આવે છે.

૧૦ પાલીતાણા	૧૦ ભાવનગર	૭ મહુવા
૫ કુંડલા	૫ શીહોર	૪ વળા
૩ તળાજા	૩ અમરેલી	૨ ઘોઘા
૪ ઘોઘાખાડું	૨ દાડા	૨ ચીતળ
૨ ઉમરાળા	૧ ઝાંઝમેર	૧ ખુંટવડા
૨ પછેગામ	૧ બગસરા	૧ રંધોળા
૧ ઉના	૨ સાંગાણા-કામરોળ	
૨૫ તાબાના ગામોમાંથી	૮ કો-ઓપરેશન	

નોટઃ—પ્રાથમિક ચુંટણીમાં કોઈ તાલુકાને વધારે—ઓછી સંખ્યામાં પ્રતિનિધિઓ ચુંટવાને ખાસ કારણ હોય તો તેવા વધારાના નામો ખાસ કેસ તરીકે કો-ઓપરેશનના પ્રતિનિધિ તરીકે મંજૂર રાખવાં.

(૧૩) ઉપર જણાવવા પ્રમાણે દરેક તાલુકા તથા ગામડાઓએ નીમેલ મિતિ સુધીમાં પોતપોતાના પ્રતિનિધિઓ ચુંટીને દેશાવરી મહાજનની ઓફીસે ખબર આપવાં. છતાં તે પ્રમાણે વખતસર જો કોઈના પ્રતિનિધિ ચુંટાઈને નહિ આવે તો તેવા બાકી રહેલા પ્રતિનિધિઓની તથા કો-ઓપરેશનના પ્રતિનિધિઓની ચુંટણી ચુંટાઈ આવેલા પ્રતિનિધિઓ મળીને કરશે તે મંજૂર ગણાશે. આ કમીટી શ્રી ગોહેલવાડ વીશાશ્રી-માળી મહાજન કમીટી ગણાશે અને તેને ગોહેલવાડ દેશાવરી મહાજનનું દરેક કામકાજ કરવાને સંપૂર્ણ સત્તા રહેશે.

નોટ— ઉપરોક્ત દેશાવરી મહાજન કમીટીની યોજના સંપૂર્ણ તૈયાર થતાં સુધી તેના અંગે પત્રવ્યવહાર કરવા, ચુંટાયેલ સભ્યોની મીટીંગ ભરવા અને તેને અંગેના જરૂરી કામકાજ કરવાને સંમેલનના પ્રમુખશ્રી વનમાળીદાસ બહેચરભાઈને સત્તા આપવામાં આવે છે.

(૧૪) શ્રી ગોહેલવાડ વીશાશ્રીમાળી મહાજન કમીટીના કામકાજની નિયમિતતા સંભાળવાને માટે કાયમી ઓફિસ રાખવી અને ચાલુ કામકાજ માટે કમીટીમાંથી એક પ્રમુખ, બે સેક્રેટરી તથા દશ સભ્યોની

ચુંટણી જનરલ સભાએ કરવી; કે જે ' કાર્યવાહક કમીટી ' ની હકુમત સંભાળશે.

(૧૫) જ્ઞાતિ ધારાનું પાલન કરવા-કરાવવા અને તેને અંગે કોઈપણ ગુન્હો થવા પામે તો તેનો યોગ્ય નિકાલ કરવાને હરેક તાલુકાને પોતપોતાની હકુમત માટે સંપૂર્ણ સત્તા છે, છતાં જે કોઈ તાલુકાએ ઉપર પ્રમાણે પોતાની હકુમતમાં ઉપસ્થિત થયેલા કેસોનો વખતસર નિકાલ નહિ કર્યો હોય તો, તેવા બકાત રહેલા કેસોનો નીકાલ દેશાવરી મહાજન કમીટી કરી શકશે અને તેમનો નિર્ણય સર્વ માન્ય ગણાશે.

(૧૬) જ્ઞાતિના કોઈ શખ્સ અથવા શખ્સોને કંઈ ફરીયાદ કે અરજ કરવાની હોય તો તેમણે પોતાના તાલુકા પાસે કરવી, છતાં જે તેનો નીકાલ ન થઈ શક્યો હોય તો તેવી ફરીયાદ કે અરજ દેશાવરી મહાજન કમીટીને કરવી.

(૧૭) આવા રજુ થતા કેસો, અરજ-હેવાલો અને તાલુકાના બકાત કેસોનો નિયમિત નીકાલ કરવાને શ્રી ગોહેલવાડ વીશાશ્રીમાળી મહાજન કમીટીની જનરલ મીટીંગ દર વર્ષે એક વખત (જનતા સુધી આસો શુદ્ધમાં) મળશે અને તે આવા કેસોનો નીકાલ કરશે તેમજ ઓફીસનો રીપોર્ટ તથા બજેટ મંજુર કરશે.

નોટ— સદરહુ દેશાવરી મહાજન કમીટી અનુક્રમે હરેક તાલુકાએ બોલાવવાની છે. આ પ્રમાણે મહાજન કમીટીને પોતાને ત્યાં બોલાવવાને ચાલતા (સં. ૧૯૮૯) વર્ષથી અનુક્રમે પાલીતાણા, અમરેલી, ભાવનગર,

મહુવા, કુંડલા, તળાબ, શીહોર તથા વળા, તાલુકાએ કરેલ આમંત્રણ મંજુર રાખવામાં આવ્યાં છે, અને તે પછીના વર્ષે માટે કમીટી બાકી રહેલા તાલુકાના આમંત્રણ મંજુર રાખશે. જે કોઈ તાલુકો, નક્કી કરેલા વર્ષમાં જનરલ કમીટી બોલાવી ન શકે તેવું અણધાર્યું સબળ કારણ બને તો તે તાલુકાએ દેશાવરી મહા-જનની ઓફિસે ખબર આપવાથી માગણીવાળા બીજા તાલુકાના ગામે જનરલ કમીટી બોલાવાશે અને એવી અડચણવાળા તાલુકામાં બીજે વર્ષે કમીટી મળશે.

(૧૮) દેશાવરી મહાજન કમીટી ધારાધોરણને અનુ-લક્ષી આવેલી અરજીઓ અને હકીકતોનો નીકાલ લાવશે. તે ઉપરાંત જે ધારાધોરણની સુધારણા કરવાની જરૂર હોય અથવા કોઈ મહત્વની વિચારણા કરવાની અગત્ય ઉભી થઈ હોય તો દેશાવરી મહાજન કમીટી મળવાની મિતિથી એક મહીના અગાઉ તે હકીકતનો એજન્ડા કાઢવામાં આવશે; કે જેથી તેના અંગે પ્રતિનિધિઓ પોતપોતાના તાલુકાની જરૂરી સલાહ મેળવી શકે.

(૧૯) શ્રીગોહેલવાડ વીશાશ્રીમાળી મહાજન કમી-ટીના પ્રતિનિધિઓ પૈકી કોઈ પણ પ્રતિનિધિના અભાવે કોઈ જગ્યા ખાલી પડે, કે ખાસ કારણસર નામનો ફેરફાર કરવાની જરૂર જણાય તો તેવી ખાલી પડેલી જગ્યા તે તાલુકાએ જે માસની અંદર ચુંટણી કરીને પુરાવી લેવી અને જે તેવી ખાલી પડતી જગ્યા વખતસર પુરાવામાં ગફલત થાય તો તેવી ખાલી પડેલી જગ્યા

કાર્યવાહક કમીટીએ તેના તાલુકામાંથી ચોગ્ય જણાતા સભ્યને ચુંટીને પુરી દેવી.

(૨૦) દેશાવરી મહાઝનની ઓફિસે આવેલી અરજીઓ સંભાળવા, પત્રવ્યવહાર કરવા, હિસાબ રાખવા, કાર્યવાહક કમીટી તથા દેશાવરી મહાઝનની જનરલ કમીટી બોલાવવાની ગોઠવણ કરવા અને તેને અંગે એજન્ડા કાઢવા વિગેરે કામો પ્રમુખશ્રીની સંમતિથી સેક્રેટરીઓ સંભાળશે અને વર્ષ દરમિયાન જરૂર જણાતાં મુખ્ય ઓફિસના ગામે મેનેજિંગ કમીટી બોલાવશે.

(૨૧) કાર્યવાહક કમીટીનું કારમ ચાર મેંબરોનું રહેશે. તેથી ઓછા મેંબરોની હાજરીમાં અપવાદ હાખલ પણ કામકાજનો છેવટનો નીકાલ થઈ શકશે નહિ.

(૨૨) જ્ઞાતિની ઉન્નતિના જરૂરી કામો હાથ ધરવાનું બની શકે તે માટે, ‘શ્રી ગોહેલવાડ વીશાશ્રીમાળી જ્ઞાતિ હિતવર્ધકખાતું’ સ્થાપવામાં આવે છે. અને આ ખાતું સક્રિય કામ કરી શકે તે માટે ઠરાવવામાં આવે છે કે—

(ક) આપણી જ્ઞાતિના કોઈ પણ વરકન્યાના વેશવાળના બોલ બોલવામાં આવે ત્યારે રૂ. ૧) વેશવાળના નોંધનો લેવાય છે તે ઉપરાંત દેશાવરી જ્ઞાતિ હિતવર્ધક ફંડનો રૂ. ૧) સ્થાનીક મહાઝને લેવો. તેમજ દરેક લગ્નપ્રસંગે પણ લેવાતા બાબો ઉપરાંત જ્ઞાતિહિતવર્ધક ફંડમાં રૂ. ૫) વરવાળાના લેવા, અને તે રકમ પોતપોતાના તાલુકા મહાઝનને ત્યાં દેશાવરી જ્ઞાતિ હિતવર્ધક ખાતે જમે રાખવી.

(જ) શ્રી તાલુકા મહાઝન પાસે આવી જમે થતી જ્ઞાતિહિતવર્ધક ખાતાની રકમ દરેક તાલુકામહાઝને દર વર્ષે મહા વહિ ૦)) તથા અશાદ વ. ૦)) એમ બે હપ્તે દેશાવરી મહાઝનની ઓફિસે મોકલાવવી.

(ગ) આપણી જ્ઞાતિનું કોઈ પણ ઘર નોકરી કે ધંધા અર્થે બહારગામ વસતું હોય, અને તેમને ત્યાં વેશવાળ કે લગ્ન કરવાં પડે તો તેમને પણ આ કલમનો અમલ કરવાનો છે, અને તે રકમ ધારામાં જણાવવા પ્રમાણે પોતપોતાના તાલુકામહાઝન માર્ફત દેશાવરી જ્ઞાતિ હિતવર્ધક ખાતે મોકલવાના છે.

૨૩ ઉપરનું શ્રી ગોહીલવાડ વી. શ્રી. જ્ઞાતિહિત-વર્ધક ખાતું એ દેશાવરી માલેફીનું ગણાશે અને તેનો ઉપયોગ નીચે મુજબ કરવામાં આવશે.

(ક) જે ગામમાં માધ્યમિક અને ઉચ્ચ શિક્ષણની સગવડ ન હોય ત્યાંના બાળકોને સાનુકૂળ શહેર કે બોર્ડિંગમાં રહેવાને અનુકૂળતા પ્રમાણે સગવડ કરી આપવી, ભણવાના સાધન અપાવવાં કે સ્કોલરશીપ આપવી.

(જ) વિધવા બહેનોને રક્ષણ મળે તે માટે તેમના કુટુંબ તરફથી યોગ્ય વ્યવસ્થા થવાને કાયદામાં ઠરાવ્યું છે, છતાં કમનસીબે કોઈ વિધવા બહેનને તેવી રાહત-રક્ષણનો અભાવ જણાય તો તેના નિર્વાહ માટે બનતી સગવડ કરવી.

(ગ) ફંડની છુટના પ્રમાણમાં જ્ઞાતિ ભાઈઓને માર્ગે ચડાવવાને લોન ધીરવી.

(ઘ) જ્ઞાતિની ડીરેક્ટરી તૈયાર કરવી અને તે ઉપરથી જ્ઞાતિ ઉન્નતિના માર્ગની વિચારણા કરવી.

(૨૪) ગોહૃલવાડ દેશાવરી મહાઝન કમીટીના દરેક સભ્યોનું વાર્ષિક લવાજમ રૂપીયા પાંચ પ્રમાણે મોકલવાની દરેક સ્થાનીક મહાઝને વ્યવસ્થા કરવી. આ રકમ ઓફિસ નિભાવ ખાતે વપરાશે અને ઓફિસ તથા ફંડનો વાર્ષિક રિપોર્ટ પ્રગટ કરવામાં આવશે.

(૨૫) કોઈ ગામમાં ગચ્છ કે કત્તાના ધોરણે જ્ઞાતિદાપ્ત કે સ્થાવર જંગમ મીલકતનો વહીવટ ચાલતો હોય, તો તેવા નાણા પ્રકરણી વહીવટની સ્વતંત્રતા ચાલતા ધોરણે રાખવાને વાંધો નથી. પરંતુ જ્ઞાતિના વ્યવહારીક કામકાજ—તેવા ગચ્છ, કત્તાના આંતરા વિના નિયત થયેલા ધોરણે એક દીલથી કરવાનાં છે. અને તેજ દેશાવરને માન્ય ગણાશે.

(૨૬) કોઈ પણ ગામ કે તાલુકામાં કોઈ પણ સંયોગોમાં તડ પડે, તો આ ધારાના અમલ માટે દરેક તડ સંપૂર્ણ અંશે જવાબદાર રહેશે. અને તાલુકામાં તડનો આવો કિસ્સો બનવા પામે ત્યારે તાબાના ગામોમાં અમલ માટે તેમની ભેગી જવાબદારી સમજવી.

પ્રકરણ બીજું.

વેશવાળ સંબંધી

(૨૭) વર-કન્યાનું વેશવાળ કરવાનું હોય ત્યારે જે ગામમાં વેશવાળના બોલ બોલવાના હોય તે ગામના મહાઝનના ઓછામાં ઓછા બે આગેવાનોની હાજરીમાં બોલ બંધ કરવા અને તે વર-કન્યાના નામ, આપના નામ, તેમનું વતન વગેરે હકિકતનો નોંધ મહાઝનને ચોપડે કરાવવો.

(૨૮) વેશવાળના બોલ બોલતી વખતે મહાઝને વરવાળા પાસેથી રૂ. એક મહાઝનને ચોપડે નોંધ કરવાનો, અને રૂ. એક શ્રી ગોહેલવાડ વીશાશ્રીમાળી જ્ઞાતિ હિતવર્ધક ખાતાનો લેવો. એટલે કે રૂ. બે લેવા. અને તેમાંથી જ્ઞાતિ હિતવર્ધક ખાતાનો રૂ. એક તાલુકા મહાઝનને વિગત સાથે મોકલાવવો.

(૨૯) આવા વેશવાળના બોલ જે ગામમાં બોલવામાં આવે તે ગામમાં આપણી વીશાશ્રીમાળી જ્ઞાતિના બે કરતાં ઓછાં ધર હોય, તેમણે વેશવાળ પ્રસંગે લેવાના રૂ. બે તથા વર-કન્યાના નામ વિગેરેની વિગત તેમના તાલુકાના મુખ્ય ગામે તુર્ત મોકલાવીને તાલુકા મહાઝનને ચોપડે તેનો નોંધ કરાવવો.

(૩૦) આપણી જ્ઞાતિના બંધારણને જવાબદાર ધરો પૈકી જે કોઈ કુટુંબ ધંધા અર્થે બહારગામ રહેતું

હોય અને તેમને ત્યાં કોઈ વેશવાળના બોલ બોલવા હોય તો તે ગામમાં વેશવાળ પ્રસંગે લેવા-દેવાનો રીવાજ હોય તે ઉપરાંત કલમ ૨૭ માં જણાવવા મુજબ ૩૧. ૨) બે વરવાળા પાસેથી લઈને તે વેશવાળમાં કન્યાવાળા જે તાલુકાના ગામના વત્તિ હોય તે તાલુકા ઉપર મોકલાવી દેવા. અને તે તાલુકાને ચોપડે આવા વેશવાળનો વીગતવાર નોંધ કરાવવો.

(૩૧) આ પ્રમાણે બહારગામ થયેલા વેશવાળના ખખર જે તાલુકાને મળે તેમણે ૩૧. એક જમે લઈ પોતાને ચોપડે તેનો નોંધ કરવો તથા તેના ખખર કન્યા તથા વર જે ગામના વતની હોય ત્યાંના મહાઝનને જણાવવા. અને ગોહીલવાડ વી. શ્રી. જ્ઞાતિ હીતવર્ધક ખાતાનો ૩૧. એક તે ખાતાને મોકલાવવો.

(૩૨) વેશવાળના બોલ બંધ કરવા નિમિત્તે સાકર ગોળ કે તેવું કાંઈ પણ લાણું-બીડું કરવું-કરાવવું નહિ.

(૩૩) વેશવાળ કયાં પછી સમુરતાં ચડાવવા દર-મિયાનમાં વરવાળા તરફથી કન્યાને સાકર શે. રા. અઢી તથા રૂપીઆ ચાર મુધીની મુતરાઉ ચુંદડી એક તથા ૩૧. એક રોકડો આપવો-અગર મોકલાવવો. આ બાબ-તમાં કન્યાવાળાએ સાકર પાછી મોકલવાની નથી.

(૩૪) વેશવાળના બોલ બંધ કરવામાં આવે ત્યારથી છ માસની અંદર વરવાળાએ વેશવાળનાં લુ-ગડાં ચડાવી દેવાં, પરંતુ જે ખાસ અડચણ આવી પડે તો તે બાબતપર ધ્યાન રાખીને બનતી રીતે વેળાસર લુગડાં ચડાવી દેવાં.

(૩૫) આપણી જ્ઞાતિના કોઈ પણ શખ્સે પોતાની કન્યા ૪૫ વર્ષની ઉપરાંતના મરદને આપવી નહિ. તેમજ ૪૫ વર્ષથી મોટી ઉમરના શખ્સે પરણવું નહિ. છતાં જો તેવો સંબંધ કોઈ કરશે તો તે વર-કન્યા અને તેના સહાયકો ગુન્હેગાર ગણશે.

(૩૬) સમુરતામાં લુગડાં ધરેણું નીચેની વિગતે કરવું—

સાડલો અથવા ચુંદડી એક, ધાધરો એક રેશમી, પોલકાં બે, તેમાં એક રેશમી ભરેલું તથા એક સાદું.

ઉપર પ્રમાણે લુગડાં ચાર રૂ. પચાસ સુધીમાં લેવાં. તેથી વધારે લેવાં-દેવાં નહિ. તે ઉપરાંત નાડી એક રેશમી, સુખડી શેર સવા પાંચ, સાકર શેર અઢી તથા રૂ. ચાર નીચેની વિગતે રોકડા આપવા. (રૂ. ૨) જીવારના રૂ. ૧) ચુંદડીને છેડે રૂ. ૧) કન્યાના હાથમાં મળીને કુલ રૂ. ચાર.) આ ઉપરાંત વરવાળાએ મોજેણાંના રૂ. બેથી ચાર સુધી આપવા. તેથી વધારે આપવા-લેવા નહિ.

(૩૭) ધરેણામાં ચુડી બે મઢેલી આપવી અને એકંદર વેશવાળા કર્યાથી પરણેતર સુધીમાં કન્યાને ધરેણું રૂ. ત્રણસોથી પાંચસો સુધીનું કરવું. તેથી વધારે કોઈએ કરવું-કરાવવું નહિ.

(૩૮) સમુરતાની શીખમાં કન્યાવાળાએ રૂ. ચાર આપવા.

(૩૯) સમુરતાનાં લુગડાં વધાવતી વખતે સાકર કે ખાંડ વહેંચવી નહિ.

(૪૦) બહારગામ સમુરતું ચડાવવા જતી વખતે વધારેમાં વધારે બે માણસોએ જવું. અને તેમને વધારેમાં વધારે ચાર દિવસ રાખીને રજા આપવી. સગા સંબંધીનાં નોતરાં નીમિત્તે પણ વધારે રોકવાં નહિ. સમુરતામાં આવનાર માણસોની સંખ્યામાં બાર વર્ષથી નાની ઉંમરનાં છોકરાં ગણાશે નહિ. પરંતુ તેમાં જમાઈને સમુરતા વખતે લાવવાનો પ્રતિબંધ છે.

(૪૧) ગામમાં ને ગામમાં સમુરતુ ચડાવવામાં પણ ઉપર પ્રમાણે બે માણસે જવું અને તેને એક ટંક જમાડીને રજા આપવી.

(૪૨) સમુરતાં લઈને આવનારે ભાતું કાઢવાનું નથી, પરંતુ વિદાય વખતે કન્યાવાળાએ ભાતામાં લાડવા પંદર નાખવા અને વરવાળાએ ભાતાના થાળીમાં રૂ. અડધો મૂકવો. આ પ્રસંગે કન્યાવાળાના સગા સંબંધી તરફથી ભાતું આવે તો તેની થાળીમાં કાંઈ પણ મુકવું નહિ.

(૪૩) ગામમાં ને ગામમાં સમુરતું ચડાવવાનું હોય તો તે પ્રસંગે ભાતું આપવું-લેવું નહિ.

(૪૪) સમુરતાનાં લુગડાં ચડાવવાના પ્રસંગમાં ઉપરના ઠરાવ ઉપરાંત કોઈ પણ શખ્સે હાંશના કારણથી કંઈ પણ લેવું-દેવું નહિ. તેમજ કન્યાને ખોળે બેસાડવાનો રિવાજ બંધ કરવામાં આવે છે.

(૪૫) પરગામથી સમુરતાં ચડાવવા આવનારે તે ગામમાંથી પોતાની કુંવારી વહુ, કુંવારા જમાઈ અને પોતાના ભાણેજ કે સગાભાઈ ભત્રીજાને જમવાનું

કહેવું અને તેઓને બે ટંક જમાડીને રજા અપાવવી. તે સિવાય બીજાં સગાં-સંબંધીને સમુરતામાં સોંડાડવાં નહિં.

(૪૬) વેશવાળ કયાં પછી પરણેતર સુધીમાં એક વર્ષે હુતાસણીનો હારડો અને બીજા વર્ષે દિવાળીની માટલી આપવી. એટલે એક જ વર્ષમાં બન્ને આપવાં નહિં.

(૪૭) હુતાસણીનો હારડો પહેલો કરવામાં આવે તેમાં શ્રીફળ બે તથા સાકર શેર સવાપાંચ-હારડા તથા મેવા બદલ આપવાં. ને તેમાંથી સાકર શેર અઠી કન્યાવાળાએ વરવાળાને પાછી મોકલવી. હારડો કે મેવા બીલકુલ આપવાં નહિ.

(૪૮) બીજા વખતના હારડામાં હારડા તથા મેવા બદલ સાકર શેર અઠી મોકલવી. તેમાંથી કન્યાવાળાએ પાછી મોકલવી નહિં.

(૪૯) દિવાળીની માટલી નિમિત્તે પણ ઉપર પ્રમાણે પહેલી વખત સાકર શેર પા અને પછીથી શે. રાા મુજબ લેવી-દેવી.

(૫૦) ઓઢવાનું લુગડું ફક્ત હુતાસણીના હારડા વખતે મોકલવું. દિવાળીની માટલી વખતે મોકલવું નહિ. આ પ્રમાણે પરણેતર સુધીમાં જે લુગડાં દેવાય તેમાં ફક્ત એક વખત રેશમી ઓઢણી આપવી. બાકીના વખતે સુતરાઉ લુગડું આપવું.

(૫૧) મોટી ઉંમરની કન્યાનું વેશવાળ થાય અને એક વર્ષમાં પરણેતર થાય તો હોળીના હારડામાં

રેશમી ઓઢણી આપવી નહીં, તેમ કન્યાવાળાએ વરણા વખતે તે નિમિત્તની ઓઢણી કે કંઈ માંગણું-લેણું નહિં.

(૫૨) ગામમાં ને ગામમાં વેશવાળ થયું હોય, અને તેવા કોઈ ગામમાં ગણ્યાં મેં કરાવવાનો રિવાજ હોય તો તેમાં વર અને કન્યા સાથે પરસ્પર છોકરાંને મોકલવાની છુટ રાખવામાં આવી છે, બીજા કોઈને સાથે તેડી જવાનો પ્રતિબંધ કરવામાં આવે છે.

(૫૩) ગણ્યા મેં કરાવતી વખતે વર-કન્યાને શીખમાં રૂ. ૧૦ સુધી લેવા-દેવા. આ પ્રસંગે સામ-સામી પહેરામણી લેવા-દેવાનો રિવાજ તદ્દન બંધ કરવામાં આવે છે.

(૫૪) સમુરતા પ્રસંગે ઘરેણું ચડાવવા આવનાર ખસેથી જ્ઞાતિનો કે ગામનો કોઈપણ જાતનો લાગો લેવો નહિ. અને વરવાળા તરફથી લાણી કે જમણવાર કંઈપણ કરવું-કરાવવું નહિ.

(૫૫) વેશવાળ નિમિત્તે કન્યાવિક્રય કરવો એટલે ખાધાનું કરીને કંઈપણ લેવું-દેવું તે તિરસ્કારને પાત્ર છે.

પ્રકરણ ત્રીજું.

લગ્ન સંબંધી

(૫૬) બહારગામના લગ્નમાં કન્યાવાળાએ લગ્નપત્રિકા પોસ્ટ મારફત રજીસ્ટરથી મોકલવી, અને ગામમાં ને ગામમાં અથવા ટપાલની સગવડને અભાવે લગ્ન પત્રિકા લઇ ધરનું કોઇ આવે તે તેને શીખનો રૂ. ૧) આપવો.

(૫૭) લગ્ન પ્રસંગે કન્યા માટે થર-પાનેતરમાં નંગની ચુડી-બે, પાનેતર એક (કન્યાના બાપની મરજીમાં આવે તેવું), ઘાઘરો એક રેશમી તથા કાપડુ એક ખીરોદકનું કન્યાના બાપ (વાલી) એ લેવું.

(૫૮) જનનું સામૈયું કરવાનો ખર્ચ વરવાળા પાસેથી કન્યાવાળાએ બીલકુલ લેવો નહિ પણ લગ્નની આખી રાતના દિવાબત્તી તથા ગ્રજાવાજાં વિગેરેના શ્રીફળ સંબંધી રૂ. એક કન્યાવાળાએ વરવાળા પાસેથી લેવો.

(૫૯) જન આવે ત્યારે ગાડાના બળદને ઘી પાવાનો રીવાજ બંધ કરવામાં આવે છે. પરંતુ વર તોરણ છબવા સુધી ત્યારે ફક્ત વરના જ ગાડાના બળદને ઘી ખવડું.

(૬૦) વર તોરણ આવે ત્યારે આચમનનો રૂ. ૧) એ કન્યાવાળાને આપવો.

(૬૧) બહારગામની જનમાં વરવાળાએ વધારેમાં વધારે ૩૦ ત્રીશ માણસોને લઈ જવાં. (ગાડીવાળા, વળાવીયા વગેરેની સંખ્યા પણ તેની અંદર ગણવી. પરંતુ નાના બાળકોને તેની અંદર ગણવાં નહિં.) ગામમાં ને ગામમાં જન જમાડવાનો રિવાજ હોય તો ત્યાં પણ વરવાળાએ ત્રીશ માણસો સુધી લઈ જવાં,

(૬૨) જન જમવા આવે ત્યારે નીચે મુજબ જીવવાર કરવો. ૩૧. ૨૭ રોકડા, પૈસા ચાર તથા શ્રીફળ બે.

(૬૩) અલવાકલવામાં લાવવાની વિગત.

ગોળપાપડી અથવા બીજું પકવાન શેરઅઢી,
દધથરાં અથવા સાટા (ખાજા) નંમ ૧૧
ઉપરાંત પવા, ખાંડ, દુધ અને ધી.

અલવાકલવા વખતે ખાવાનો રિવાજ બંધ કરવામાં આવે છે.

(૬૪) અલવા-કલવામાં વરને પાઘડી એક મુરતવંતી આપવી, અથવા તે નિમિત્તે ઉતર વખતે ૩૧. ૧૦) આપવા

(૬૫) વરવાળાએ અલવા-કલવાના ગામર બેડીયામાં ૩૧. ૧) આપવો, તે સિવાય માટલીમાં ખારેક બીલકુલ આપવી-લેવી નહિં.

(૬૬) વરણામાં લુગડાં વિગેરે મુજબની વિગત-પોલકાં ચાર, (તેમાં એક કચ્છી અને ત્રણ રેશમી)

ધાધરો એક રેશમી અથવા તે બદલ
રૂ. ૧૫) પંદર.

સાડલા ચાર. (તેમાં સાડી એક રેશમી
કિંમત રૂ. ૪૦) સુધીની, મળીયું એક
કિંમત રૂ. ૧૦) સુધીનું, ધરચોળું એક
કસબી કેર પાલવવાળું કિંમત રૂ. ૧૫)
સુધીનું તથા સાડલો એક સાદો. જે રેશમી
સાડીને બદલે રૂ. ૪૦) રોકડા મુકવામાં
આવે તો બીજા સાડલા ત્રણ મુકવા.

એકંદર વરણામાં પોલકાં ૪, ધાધરો ૧, તથા
સાડલા ચાર મળીને કુલ કપડાં ૯, રૂ. ૧૦૦) ની
અંદરનાં કરવાં. અગર બન્ને પક્ષની રાજ-ખુશીથી
વરણાના લુગડાં બદલ રૂ. ૧૦૧) એકસો એક રો-
કડા પણ ચૂકી શકાશે.

(૬૭) વરણામાં મુકેલી રોકડ રકમ તથા તમામ
ચીજો ઉપર કન્યાનો હક્ક છે. તેથી આ પ્રસંગે જે રકમ
રોકડી મુકવામાં આવે તે કન્યાના નામથી ત્રાહીત
શખ્સને ત્યાં જમે કરાવવી. અને તેનું દિવાળીના આણા
વખતે ધરેણું કરાવી કન્યાને આપવું. (આ રકમ પડતા
તરીકે બન્ને પક્ષની એકમતીથી બ્યાજે મુકવાની છૂટ છે)

(૬૮) વરણામાં પરચુરણ સામાન મુકવાની વિગત:-
બચકડી અથવા અતલસનો રેન્ને એક,
નાડી એક રેશમી, અરીસો એક,
ડાબલી જર્મનની ચાર, પેટી એક,

કાંચકી એક, હીંગળોકીયું એક,
નાડાં તોલા ૧૦) ચાંડલા
કસવટની કોથળી અથવા મોળીયાનો
રેન્ને એક,
હીંગળોકનાં પડીકાં બે, એલચી શેર ૦
લવિંગ શેર ૦૧ સોપારી શે. ૭૧,
ખારેક શે. ૨૧,
૩૧. ૧૧ રોકડા મૂકવા તેની વિગત.
૩૧. ૪) વરણાના, ૩૧. ૪) પડાના,
૩૧. ૨) બુવારના ૩૧. ૧) ખાંડ સુખડીનો.

(૬૯) લગ્ન નિમિત્તે કન્યાનું પુલેકું ચડાવવાનો
તથા ચુંદડી ઓઢાડવા જવાનો રીવાજ બંધ કરવામાં
આવે છે. તે બદલ ચુંદડી ૧ (ધરયોળું) મુરતવંતી તથા
૩૧. ૧૧ દોઢ ચુંદડીને છેડે વરણા વખતે આપી દેવાં.

(૭૦) વર તોરણ આવે ત્યારે તંબોળ છાંટવા નિમિ-
ત્તે ફક્ત કન્યાએ કંકુના છાંટા નાખવા અથવા પુલહાર
મોકલવો. આ વખતે સાલા છાંટામણ નિમિત્તે કંઈ પણ
લેવું દેવું નહિ,

(૭૧) માયરામાં વર અને કન્યાની પાસે તદ્દન
નજદીકમાં કોઈ પણ પુરૂષ કે સ્ત્રીએ બેસવું નહિ.
અને હથેલામાં કાંઈ પણ રોકડ રકમ આપવી નહિ;
પરંતુ હથેલા નિમિત્તના ૩૧. ૪) ચાર ખુલ્લી રીતે
વરવાળાએ કન્યાવાળાને મજરે આપવા. તે સિવાય
બીજું કાંઈ પણ આપવું-લેવું નહિ.

(૭૨) લગ્નની આખી રાતમાં વરને ભાણે

એસારવાનો રિવાજ બંધ કરવામાં આવે છે, તેમજ જન રહે ત્યાં સુધી જનને દિવસ છતાં જમાડી દેવાનું ઠરાવવામાં આવે છે,

(૭૩) વર-કન્યા પહેલી વખતે એકી-એકી રમે ત્યારે રૂ. ૦૧ થાળીમાં નાખવો, ત્યાર પછીની એકી-એકી વખતે રૂપાનાણું કે વીંટી કંઈ પણ આપવું-માગવું નહિ.

(૭૪) ચોરીનો ખર્ચ કન્યાના ભાપને શીર છે, પરંતુ ચોરી વહેવરામણ તથા અખીયાણાના શ્રીફળ બદલ રૂ. ૧) વરવાળાએ આપવો.

(૭૫) ચોરીમાં કંસાર વખતે સૌભાગ્ય આપવા નિમિત્તે કંઈ પણ આપવું-લેવું નહિ, તેમજ ચોરી વખતે થાળ ધોવરામણ તથા કંસાર-પીરસામણ સામ-સામું વાળવું. તેમજ અંગુઠો થોભવા કે તે નિમિત્તે કંઈ પણ રોકડ લેવા-દેવાનું બંધ કરવામાં આવે છે.

(૭૬) લગ્ન પછી બીજે દિવસે કન્યાનું આણું વાળવા જય તે વખતે વર તરફથી જમાડવાનો રિવાજ બંધ કરવામાં આવે છે. તે બદલ શીખના રૂ. ૨૫ અને આણાના શ્રીફળનો રૂ. ૧, મળી કુલ રૂ. ૨૬ ત્રણ કન્યા વાળાને આપવા. અને કન્યાને માથું ગુંથામણના રૂ. ૪૫ વરવાળાએ આપવા તેથી વધારે કંઈ આપવું નહિ.

(૭૭) આણા વખતે કન્યાના ખોબામાં આપવાની વિગત.

સુખડી શે. ૧૧.

સોપાસી શે. ૧.

એ ઉપરાંત શ્રીકૃષ્ણ એક તથા લવીંગ, એલચી, ચાંડલા અને નાડા છડી ખોળામાં પુરવાં. તે સિવાય ખોળામાં ખીજું કંઈ પણ આપવું નહિ.

(૭૮) હરખ જમણ વખતે કન્યાને ભાણે એસવા તેડી જવાનું બંધ કરવામાં આવે છે. પરંતુ તે નિમિત્તે ધુલવીટી પાનવીટી બદલ રૂ. ૨૭ વરવાળાએ આપવા,

(૭૯) ખારેક નિમિત્તે કોઈ ગામમાં પૈસા લેવાતા હોય તો તે લેવાનું બંધ કરવામાં આવે છે. તેમજ મહાઝને પણ ખારેક બદલ કંઈ લેવું નહિ. પરંતુ સામૈયાની તથા અલવા કલવાની ખારેક બદલના રૂ. પાંચ વરવાળાએ કન્યાવાળાને આપવા

(૮૦) જનમાં વરવાળા જેટલાં ગાડાં લાવે તેટલાનો બન્ને વખતના ભાડાનો તથા ખડ-ખાણનો ખર્ચ વરવાળાને શીર છે. જે ઘોડાં લાવે તો તેના જોગાણ તથા ખડનો ખર્ચ પણ વરવાળાને શીર છે. જે કન્યાવાળાની મરજી હોય તો બન્ને વખતે યા એક વખત પોતાના તરફથી ગાડાં મોકલે તો તેનો પ્રતિબંધ નથી.

(૮૧) ઉપર જણાવ્યા સિવાયના બાબમાં નીચે મુજબ વરવાળાએ કન્યાવાળાને આપવું.

રૂ. ૦૧ ત્રણ જુહારનો ૦૧ વરવાણીની ગોઠનો.
સોપારી શે. ૧૦

લવીંગ શેર ૦૧

એલચી ૦૫ = નવટાંક

ઉપર જણાવ્યા સિવાય માંડવાની લાણીનું તથા નોતરની લાણીનું તથા વરવાણી સંતાડવા નિમિત્તે

સોપારી (વગેરે કાંઈ પણ કન્યાવાળાએ લેવું નહિ. અને વરવાણી સંતાડવી નહિ.

(૮૨) લગ્ન પ્રસંગે વરવાળાએ આ નિમિત્તે માંડવો નેતરવો નહિ. તેમ કન્યાને તે નિમિત્તે કંઈ પણ આપવું નહિ.

(૮૩) લગ્નના કોઈ પ્રસંગમાં કોઈ પણ વખતે, કોઈ પણ સ્ત્રીએ ફટાણું ગાવાં કે ગવરાવવાં નહિં.

(૮૪) પરણ્યા પછી ને બીજે દિવસે વરને ચાંદલો કરવા આવે ત્યારે ચાંદલો કરવા આવનારને કંઈ પણ રોકડ આપવું નહિ.

(૮૫) બહારગામથી જન આવે તેને ત્રણથી પાંચ ટંક રોકી રજા આપવી. (હરખ જમણુ તેમજ શીરામણીનાં ટંકોનો તેમાં સમાવેશ થાય છે.)

(૮૬) ગામમાં ને ગામમાં જન જમાડવાનો રિવાજ હોય તો બે ટંક જમાડવી.

(૮૭) જન પરગામ ગયેલ હોય ત્યાં વરવાળા તરફથી લાણું-બીડું કે વરોંઠી-સંઘ કરવાની માગણી કરવામાં આવે તો તેની ખુશાલીમાં નીચેની વિગતે ત્યાંના મહાજને નકરો લઈ રજા આપવી.

(૧) કોઈ પણ જાતનું ઠામ કે જણસનું લાણું કરવું હોય તો રૂ. ૧૧.

(૨) સંઘનું જમણુ કરવું હોય તો રૂ. ૧૫.

(૩) લાણું અને સંઘ બન્ને કરવાં હોય તો રૂ. ૨૫.

(૪) વરોંઠી કરવી હોય તો રૂ. ૩૫.

(૫) વરોંઠી અને લાણુ બન્ને કરવાં હોય તો
૩૧. ૫૧.

આ નકરો લગ્ન પ્રસંગની ખુશાલીનો હોવાથી
મહાઝને તેમાંથી વરવાળાને પાઘડી તરીકે પાછું કંઈ
આપવું નહિ.

(૮૮) ગામમાં વરોંઠીનાં નોતરાં દેવાને કન્યાને
મોકલવાનો રિવાજ હોય ત્યાં કન્યાની લોંઠનું કંઈ
લેવું-દેવું નહિં.

(૮૯) જે વરવાળા તરફથી વરોંઠી કરવામાં
આવે તો કન્યાવાળા તરફથી જનને એક દિવસ વધારે
રોકવાની છુટ છે.

(૯૦) વરોંઠીની શીરામણી આમન સામન દેવા
લેવાનો રિવાજ બંધ કરવામાં આવે છે.

(૯૧) ઉત્તર વખતે વાળંદને શીખના વધારેમાં
વધારે ૩૨, કન્યાવાળાએ વરવાળા પાસેથી અપાવવા.
આ ૩૧. જે વાળંદને શ્રીફળ, પાઘડી તથા દીવી વગેરે
કુલ બાબતના સમજવા. પરંતુ જ્યાં ઓછું આપવાનો
રીવાજ હોય અથવા વાળંદ ન રખાતો હોય ત્યાં આ
ઠરાવ બંધન કરતા નથી.

(૯૨) કુળ ગોરને વરવાળા પાસેથી લગ્ન પ્રસંગે
૩૧. ૬) અપાવવા અને જે વરવાળાએ વરોંઠી કરી
હોય તો ૩૧ ૭), તથા જે વરોંઠી અને લાણુ બન્ને
કર્યાં હોયતો ૩૧. ૮) અપાવવા; પરંતુ જે ગામમાં ઓછું
આપવાનો રિવાજ હોય તે ગામમાં વધારે માગવાનો
કુળગોરનો હક્ક નથી. આ પ્રસંગે કુળગોર પાસેથી

હાથગરણા નીમીસે કન્યાવાળાએ કાંઈ પણ પાછું લેવું નહિ. અને કુળગોર જે હાજર હોય તોજ તેને પાદર શીખ વખતે રૂ. ૦૧ વરવાળા પાસેથી અપાવવો, વધારે અપાવવું નહિં.

(૯૩) કન્યા પરણામણુનો રૂ. ૧૦૦ તથા લગ્નની રાતની તમામ ખાખતના શ્રીફળનો રૂ. ૦૧, મળી કુલ રૂ. ૨) જે. કન્યા પરણાવનાર બ્રાહ્મણને અપાવવા. પણ જ્યાં ઓછું અપાત્ર હોય ત્યાં ઓછું અપાવવું.

(૯૪) રાજ્યના ધણીનો લાગો, તેમજ ઢોલીનો લાગો, જે ગામમાં જે પ્રમાણે લેવાતો હોય તે પ્રમાણે વરવાળાએ આપવો. એ ઉપરાંત જ્ઞાતિના મહાઝન દાપાના રૂ. ૭) સાત. તથા શ્રીગોહેલવાડ વીશાશ્રીમાળી જ્ઞાતિહિતવર્ધક ફંડમાં રૂ. ૫) લેવા. અને સ્થાનિક ભંડાર, પાઠશાળા, જીવહયા વિગેરે ત્યાં જે ખાતાં હોય તેમા એકંદર રૂ. ૮) આઠ મહાઝને લેવા. આ ખાખતમાં વરવાળાની ધન્યજ્ઞા વિરૂદ્ધ મહાઝને વધારે લેવાનું દબાણ કરવું નહિં.

(૯૫) વરવાળા પાસેથી કન્યાવાળાએ પોતાના રસોયા કે નોકર-ચાકરને કંઈ પણ અપાવવું નહિ.

(૯૬) ગોહેલવાડ વીશાશ્રીમાળી જ્ઞાતિ બંધારણને જવાબદાર ધરો પૈકી જે કોઈ લગ્ન બહારગામ કરવામાં આવે તો જે ગામની કન્યા હોય ત્યાંના મહાઝનનેખખર આપવા અને જે ગામમાં લગ્ન થાય ત્યાંના રીત રીવાજ ઉપરાંત કન્યા દાપાના રૂ. ૫) અને ગો. વી. જ્ઞાતિ હિતવર્ધક ફંડના રૂ. ૫) વરવાળાના લઈને તે રકમ કન્યાના વતનના મહાઝનને મોકલવી. અને ત્યાંના

મહાઝને રૂ. ૨) દાપાના જમે રાખી લઈ દેશાવરી જ્ઞાતિહિતવર્ધક ફંડ ખાતાના રૂ. પાંચ તે ખાતાને મોકલાવી દેવા.

(૯૭) ઉતર પ્રસંગે કન્યાવાળાએ શીખમાં તથા કુટુંબ પહેરામણી વગેરેના મળી ઓછામા ઓછા રૂ. ૧૫ વરવાળાને આપવા, આ ઉપરાંત જે ચલવા કલવામાં મુરતવંતી પાઘડી ન મૂકી હોય તો તે નિમિત્તના રૂ. ૧૦) દશ, મળી કુલ રૂપિયા પચીશ ઉતર વખતે આપવા. તે ઉપરાંત વધારે આપવાની કન્યાવાળાને છુટ છે. ઉતરમાં મૂકેલી રકમ તથા ધરેણું ઉપર વરનોજ હક્ક છે. માટે તેવી રકમ તથા ધરેણું તુર્ત વરને સ્વાધીન કરી દેવું, કન્યા દાનમાં આપેલી રકમ અથવા ધરેણું ઉતરમાં મૂકવાં નહિં.

(૯૮) ઉતરની છાબમાં કન્યાવાળાએ રૂ. ૫૦, મુધી મુકયા હોય તો રૂ. ૧, અને તે ઉપરાંત ગમે તેટલો વધારે ઉતર કર્યો હોય તો રૂ. ૨, વરવાળાની છાબમાં પાછા મૂકવા,

(૯૯) કન્યાવાળાએ માઘ માટલામાં લાડવાતથા ગોળપાપડી મળીને કુલ શેર ૨૧ હઈંથરા અથવા મોળા સાટા નંગ ૧૧ તથા રૂ. ૧) એક રોકડો પુરવો. આ ઉપરાંત માઘમાટલું ઉપાડતી વખતે વરવાળાએ કે કન્યાવાળાએ કાંઈપણ લેવું-દેવું નહિ. તેમજ માઘ માટલું બાંધનાર ગાડીવાળાને ખેસ કે પાઘડી બદલ કન્યાવાળા પાસેથી કાંઈપણ અપાવવું નહિં.

(૧૦૦) વરને છેડો ઝલામણ તથા રીસામણી નિમિત્તે

૩૧. ૨) બે. કન્યાવાળાએ આપવા. તેથી વધારે વરવાળાએ માગવું નહિ. વરે છેડો ઝાલવો નહિ કે રિસાવું નહિ; તેમજ બોળે બેસવું નહિ.

(૧૦૧) ગોત્રીજના કરનું વરવાળાને ત્યાંજે પ્રમાણે લેવાતું હોય તે પ્રમાણે કન્યાવાળાએ આપવું. પરંતુ તે ૩૧. ૨૧ થી વધારે આપવું-લેવું નહિ. આ ઉપરાંત વર કન્યાની છેડાછેડી છોડામણ, વરમાળ કઢામણ, માઘમાટલું છોડામણ, અને પગે પડામણ એ રીતે ચાર આબતના મળી ૩૧. ૨) બે. કન્યાવાળાએ વરવાળાને આપવા. તે ઉપરાંત વરવાળાએ વધારે માગવું નહિં.

(૧૦૨) જન વિદાય થાય ત્યારે જનીવાસે માઘ સ્થાપનાની માટલીમાં વરવાળાએ ૩૧. ૧) એક નાખવો.

(૧૦૩) જન વિદાય કરતી વખતે વરના ગાડામાં કન્યાવાળા તરફથી કોઈને બેસાડવું નહિ. તેમજ તે નિમિત્તે કંઈ લેવું-દેવું નાહં.

(૧૦૪) જન વિદાય થતી વખતે વરવાળા ભાટ બ્રાહ્મણને વરવાળા પાસેથી એકંદર ૩૧, બે સુધી કન્યાવાળાએ અપાવવા. અને પરચુરણ પાદરશીખ તે ગામના મહાજનના કહેવા પ્રમાણે વરવાળાએ આપવી.

(૧૦૫) એક માંડવે એકજ દિવસે બે કન્યા પરણવાની હોય તેવા પ્રસંગમાં સામૈયા વખતે, વરઘોડા વખતે, તેમજ જનને વિદાય કરતી વખતે જ કન્યામોટી હોય તેનો વર આગળ ચાલે. અને કંઈ ભત્રીજના સાથે લગ્ન હોયતો કંઈનો વર આગળ ચાલે. પરંતુ ખાસ કારણથી બેમાંની

નાની કન્યાને વહેલી વિદાય કરવી પડે તો તેના વરને પહેલો વિદાય કરી શકાય.

(૧૦૬) નાના કે મોટાગામમાં નાતના દાપાની જે રકમ વરવાળા પાસેથી લેવામાં આવે તે રકમ લેનારાએ ખાનગી ઉપયોગમાં નહિ લેતાં જ્ઞાતિના હિતને મોટેજ તે રૂપીયાનો ઉપયોગ કરવો.

(૧૦૭) લગ્નના પ્રસંગમાં વરવાળાએ કન્યાવાળાને એકંદર આપવાના બાબતની તપસીલ નીચે પ્રમાણે.

અવસર વખતે

મજરે દેવાના.

૧) સામૈયા વખતે આચમનનો.	૧) લગ્નની રાતના બ-
૨) જીવારના.	તીવાજના ખર્ચમાં.
૧) અલવા કલવા વખતે.	૪) હથેવાળાના.
૧૧) વરણામાં (ઘાઘરા સાડીની	૧) ચોરી વહેવરામણ.
રકમ જીદી સમજવી.	૫) ખારેક બહલના
૧૧૧) ચુંદડી ઓઢાડવાનો.	૧૧) ત્રણ જીહારનો
૩) આણાના બાબતના.	૧૧૧) વરવાણીનો.
૪) માથું ગુથામણ.	૬) કુળગોર
૨) પુલવીટી-પાન વીટી.	૨) વગવસીલા.

આ ઉપરાંત પરણાવનાર બ્રાહ્મણ તથા પાદર-શીખના રૂપીયા જીદા સમજવા.

(૧૦૮) પરણ્યા પછી કન્યાવાળા તરફથી વરવાળા ને ત્યાં કોથળી મોકલવામાં આવે છે તે પાછળથી ન

મોકલતાં સાથેજ આપીદેવી તેમાં લાડવા ૧૫, અને પોલકું મોકલાનો રીવાજ હોય તો તે આપવું.

(૧૦૯) કન્યાને ૧૪ વર્ષની અંદર અને વરને ૧૮ વર્ષની અંદર પરણાવવા નહિં. એટલે કન્યાકાળ પહોંચેથી તેના વાલીએ કન્યાને પરણાવવી. અને બે કોઇ દાખલામાં કન્યા પુખ્ત ઉમરની થઇ જવા છતાં તેના વાલી કન્યાના લગ્ન કરવામાં ગફલત રાખે તો તે ગામના મહાજને કન્યાના વાલીને સખ્તાઇ કરવી.

(૧૧૦) વરને કન્યાને માંડવે સુવા જવાનું બંધ કરવામાં આવે છે. તેમજ વર અને કન્યાને તેડવા (ઉચકીને ચાલવા)નો રિવાજ બંધ કરવામાં આવે છે.

પ્રકરણ ૪ થું

(આણા તથા સીમંત સંબંધી.)

(૧૧૧) કન્યાવાળા તરફથી પોતાની દીકરીને સાસરેથી તેડી લાવવા માટે દસાયાનું આણું વાળવા બંધ ત્યારે ગાડું એક અથવા ઘોડાં બે લઇજવાં અને ગાડાવાળો તથા વળાવીયા મુધાંત ચાર માણસોએ જવું. ગાડાના ખડ ખાણના ખર્ચ માટે વરવાળાએ દરરોજના આઠ આના મુજબ આપવું. અને ત્રણથી ચાર દિવસ રાખી રબ આપવી. તે વખતે આણામાં કન્યા પક્ષના કુંવારા જમાઇ, વહુ, ભાણેજરૂ અને સગા ભાઇ ભત્રીજાને ગામમાંથી જમવાનું કહી શકાશે, પરંતુ તેઓને બે ટંક જમાડીને રબ આપવી.

(૧૧૨) ગામમાંને ગામમાં આણુંવાળવા આવે તેમાં ઉપર મુજબ માણસો લઈ જવાં, અને તેમને એક ટંક જમાડી રજા આપવી.

(૧૧૩) આણા પ્રસંગે કન્યાવાળાએ જુવારમાં રૂ. ૨) આપવા અને વરવાળાએ શીખના રૂ. ૩) તથા એક ચુંદડી આપવી. તેડવા જનારે રૂ. ૦૧ વાણુંદને આપવો. ગોઠનું કાંઈ લેવું દેવું નહિ. તેમજ ભાતાની થાળીમાં કાંઈ રોકડ મુકવું નહિ.

(૧૧૪) દીવાળીનું આણુંવાળવા માટે વરવાળા તરફથી જય ત્યારે હસાયાના આણા પ્રમાણે વરવાળાએ માણસો લઈજવાં. અને તેજ મુજબ ગામમાંથી સગાં સંબંધીને જમવાનું કહેવું અને તે પ્રમાણેજ રોકડી રજા આપવી.

(૧૧૫) આપ્રસંગે વરવાળાએ જુવારના રૂ. ૨) મુકવા. અને કન્યાવાળાએ શીખના રૂ. ૪) આપવા. આ પ્રસંગે વરવાળાએ વાણુંદનો રૂ. ૦૧ આપવો.

તે વખતે વરવાળા તરફથી આણામાં આપવાને લુગડાં લઈ જવાની વિગત—

સાડલો અથવા મગીયું એક રૂ. ૫) થી ૭ મુધીનું સાડલો એક હસ પચ્ચખાણનો.

રેશમી પોલકું એક. મળી સાડલા બે અને પોલકું એક આપવું.

(૧૧૬) વરણા વખતે સાડી તથા ઘાઘરા બદલના રૂપિયા બે મુકાયા હોય તો તે, તથા પાન વીટી-ફુલ વીટીના રૂપિયા એકઠા કરી તેનું કન્યાને ઘરેણું કરાવીને આ

વખતે આપણું. આ પ્રસંગે કન્યાવાળા તરફથી અડધા સાડલાના રૂ. ૧૦ આપવામાં આવે તો, વરવાળાઓ રૂ. ૧૦ આપવા, ને તે એકંદર રૂ. ૨૦ પણ ઉપરની રકમમાં ભેળવીને કન્યાને ઉપર મુજબ ધરેણું કરાવી આપણું.

(૧૧૭) આણામાં કન્યાના બાપે લુગડાં કરવાં તેની વિગત—

સાડલા ૧૧, પોલકા ૧૫, ધાધરા ૧૧ કરવા.

તેમાં વરણાની ચીજો મણુવી નહિ. ઉપરાંત ભરતકામ આપવાનું તદ્દન બંધ કરવામાં આવે છે.

(૧૧૮) પેટી, ઢોલીયો, તળાઈ, અને બેદું અથવા ગોળી કન્યાના બાપને મુરતવંતા આપવાની ઇચ્છા હોય તો તે આપવાનો પ્રતિબંધ નથી. અથવા તો પેટી બદલ રૂ. ૧૦) ઢોલીયા બદલ રૂ. ૫) તળાઈ બદલ રૂ. ૫) અને બેદા અથવા ગોળી બદલ રૂ. ૫) મળી કુલ રૂ. ૨૫) રોકડા આપવા.

(૧૧૯) આ સિવાય કન્યાના બાપ તરફથી ધરેણું તેમજ રોકડ ગમે તેટલું આપવાનો પ્રતિબંધ નથી.

(૧૨૦) ઉપર પ્રમાણે આણું વળાવવાનું અને લખ્યા પ્રમાણે આપવાનું કન્યાના બાપને ફરજિયાત નથી.

(૧૨૧) દિવાળીના આણાના શીવરામણના કન્યાવાળાએ ફક્ત રૂ. ૨) લેવા, વધારે લેવું નહિ. પીંજરાનું પીંજમણ કાંઈ પણ લેવું નહિ.

(૧૨૨) કરીયાવરમાં કરેલાં તમામ લુગડાં, દાગીના તથા રોકડ આણું વળાવતી વખતે કન્યાને સોંપી દેવાં.

(૧૨૩) દીકરીનું બીજું આણું તેના મા-બાપ તરફથી વળાવવામાં આવે તો વરવાળા તરફથી બે માણસોએ જવું. અને સાડલો એક રૂ. ૪) નો તથા પોલકું એક રૂ. ૩) નું કન્યાને આપવું. બીજા કોઈ લાગો આપવો-લેવો નહિ.

(૧૨૪) દસાયા, દિવાળી વગેરે દરેક આણાના પ્રસંગમાં આણું વાળતો જનારે ભાતું કાઢવાનું બંધ કરવામાં આવે છે.

(૧૨૫) સીમંતના પ્રસંગમાં કન્યાવાળાએ એક બેડ કપડાં તથા રૂ. ૧૧) સુધી રોકડા મોકલવાનું ઠરાવવામાં આવે છે. જેમાં કર-વકરનો સમાવેશ થઈ જાય છે. આ પ્રસંગમાં જમણવાર કરવો નહિ, તથા સાંગી ગવરાવવી નહિ, તેમ ઠરાવવામાં આવે છે.

પ્રકરણ ૫ મું.

એક સ્ત્રીની હૈયાતીમાં બીજી સ્ત્રી કરવા બાબત.

(૧૨૬) એક સ્ત્રીની હૈયાતીમાં બીજી સ્ત્રી કરવા સામે મહાજન સખ્ત અણુગમે ધરાવે છે, છતાં કોઈપણ શખ્સને પ્રબળ કારણસર એક સ્ત્રીની હૈયાતીમાં બીજાં લગ્ન કરવાં હોય તો, પ્રથમના લગ્નને દશ વર્ષ થયા પછી

તેણે પોતાના તાલુકાના મહાજનને અરજ કરવી અને તેમનીદ્વારા દેશાવરી મહાજન કમીટીને અરજ કરી તેમની પરવાનગી મેળવવી.

(૧૨૭) આવા કેસમાં દેશાવરી મહાજન કમીટીએ પ્રથમની સ્ત્રીને ખોરાકી પોષાકી બદલ રૂ. એક હજાર, કે વરની સ્થિતિના પ્રમાણમાં વધારે ઓછા મહાજનની બાંહેધરી નીચે અલાહેદા મુકાવીને-તથા તે બાધને ચડેલું રૂ. ૫૦૦) નું ધરેણું તેના કબજા ભોગવટામાં સોંપાયानी પાકી ખાત્રી કરીને-પછી ચોગ્ય લાગે તો પરવાનગી આપવી.

(૧૨૮) જો કોઈ ક્રીસ્ટિયામાં પહેલી સ્ત્રીને ભયંકર વ્યાધિ થયો હોય, અથવા તે સ્ત્રી વ્યંડળ હોવાના સબળ કારણથી એક સ્ત્રીની હૈયાતીમાં બીજી સ્ત્રી કરવાની હોય, તો તે શખ્સ પોતાના તાલુકા મહાજન માર્ફત દેશાવરી મહાજન કમીટીની તે બાબતમાં ખાત્રી કરાવશે તો, તેના ક્રીસ્ટિયામાં દશ વર્ષની અંદર બીજી સ્ત્રી કરવાની પરવાનગી આપવાને દેશાવરી મહાજન વિચાર કરી શકશે.

(૧૨૯) આવી અરજનો નીકાલ કમીટી મળતાં પહેલી તકે કરવો. છતાં જો કોઈ શખ્સ ઉપર મુજબ પરવાનગી મેળવ્યા સિવાય બીજી સ્ત્રી કરે તો તેને એક વર્ષ જ્ઞાતિ બહાર રાખી ત્યાર બાદ રૂ. એક હજાર હંડના લઈને જ્ઞાતિમાં લેવો. પરંતુ જો આવા ક્રીસ્ટિયામાં તેના પહેલાના લગ્નને દશ વર્ષ થવા પહેલાં અને પરવાનગી મેળવ્યા સિવાય બીજી સ્ત્રી કરવામાં આવે તો તેને

એ વર્ષ જ્ઞાતિ બહાર બહાર રાખી અને રૂ. ૨૦૦૦
એ હજાર દાંડના લઘ જ્ઞાતિમાં લેવો.

(૧૩૦) આવા ક્રીસામાં જે રીતસરની પરવાનગી
મેળવ્યા વિના કોઈ શખ્સ એક સ્ત્રીની હૈયાતીમાં બીજી
સ્ત્રી પરણવા આવે તો, જે ગામમાં તે પરણવા આવ્યો
હોય ત્યાંના મહાજને આ લગ્ન અટકાવીને આગલી
કન્યાના ભરણ-પોષણનો પાકો બંદોબસ્ત કરવો અને
તેવા ક્રીસામાં દાંડની રકમ પણ કન્યાવાળા ગામના
તાલુકા મહાજનને લેવાનો અધિકાર છે. અને જે અન્યત્ર
આવો ક્રીસો બન્યો હશે તો તેવા દાંડની રકમ ઉપર તે
શખ્સ જે તાલુકાનો હશે તે તાલુકાની હકુમત રહેશે.

(૧૩૧) કોઈ પણ શખ્સ પોતાની પરણેતર સ્ત્રીને
લગ્ન કરીને તજી દે, ત્રાસ વર્તાવે, કે તેને પીયર કાઢી મૂકે,
તો કન્યા પક્ષની તેવી અરજ વર પક્ષના તાલુકા મહા-
જને સાંભળીને વર તરફનું આવું અનિષ્ટ વર્તન અટકા-
વવાને ઘટતો બંદોબસ્ત કરવો. અને જે બાઈની સલા-
મતી જેખમમાં જણાયતો પરણનાર શખ્સ પાસેથી
તેની સ્થિતિના પ્રમાણમાં બાઈને ખોરાકી-પોષાકી
અપાવવાં. અને જે તે પ્રમાણે વર તરફથી ખોરાકી
પોષાકી નિયમિત ન મળે તો દેશાવરી મહાજન કમીટી
માર્ફત તેના વસવાટવાળા મહાજનની સહાનુભૂતિ મેળ-
વીને તે ઠરાવનો અમલ કરાવવા અને તેના માટે યોગ્ય
કરવાને મહાજનશ્રી મુખત્યાર છે.

પ્રકરણ ૬ કું.

(મરણ સંબંધી)

(૧૩૨) કોઈ પણ માણસનું મરણ થયા પછી તેના શબની પાછળ ઐરાંચો બજાર સુધી વળાવવા જાય છે તે પ્રસંગે ઐરાંચોએ બજાર વચ્ચે જઈ ચોકમાં છાજ્યાં કરવાં નહિ.

(૧૩૩) નાના મરણમાં સ્ત્રી અને પુરૂષે સામસામે રોઈ મળવાનો રીવાજ કોઈ કોઈ ઠેકાણે છે, તે તદ્દન બંધ કરવામાં આવે છે.

(૧૩૪) નાના મરણમાં કોઈપણ જાતનું મિષ્ટાન કરવાનો સખ્ત પ્રતિબંધ છે, અને મહેમાનોને રોટલી પીરસવામાં આવે તેમાં ઉપર ઘી પીરસવું નહિ; પરંતુ ઘી ચોપડેલી રોટલી પીરસવી.

(૧૩૫) ૫૦ વર્ષ સુધીના મનુષ્યના મરણના પાછળ કારજનું જમણુવાર કરવાનો રીવાજ બંધ કરવામાં આવે છે.

(૧૩૬) નાના મરણના કારજ ઉપર જે માણસો કાણે આવે તેઓને વધારે રોકવાં નહિ.

(૧૩૭) કારજ ઉપર મેલામાં લખેલા નામવાળા માણસના ઘરવાળાએ જવું, વગર નામવાળાએ જવું નહિ, તેમજ નામવાળાએ બીજાને સાથે લઈ જવા નહિ.

(૧૩૮) મરણ પાછળ કારજ નિમિત્તે જમણુ કરવું ઇષ્ટ નથી. છતાં જે કોઈને ૫૦ વર્ષથી મોટી ઉંમરના

કેસમાં જમણુ કરણું હોય તો ફક્ત એક જ ટંક નાતવરો કરવો, અને મેમાનને ત્રણથી પાંચ ટંકે રબ આપવી.

(૧૩૯) ભાતુ અને દોઘતર આપવાના રીવાજ પૈકી દોઘતર આપવાનો રીવાજ બંધ કરવામાં આવે છે, અને ભાતામાં ચાર લાડવા આપવાનું ઠરાવવામાં આવે છે.

(૧૪૦) કોઈ પણ શખ્સને ફરજ પાડીને, કોઈ પણ અવસરનો વરો, કોઈ પણ ગામમાં તે ગામના નાતીલા-ઓએ કરાવવો નહિ.

(૧૪૧) મા-બાપના ઉત્તરકારજના અવસરે તેમના વેવાઈઓએ જમાઈને પાઘડી બદલ રૂ. ૫) સુધી આપવા, અને કુંવારી વહુને પછેડી બદલ રૂ. ૪) આપવા.

(૧૪૨) વેશવાળ કયા પછી વર ગુજરી જાય તો કન્યાવાળાએ તમામ ચંડેલું ઘરેણું કે કંઈ લે-દે થઈ હોય તો તે એક માસની અંદર વરવાળાને પાછું આપી દેવું; અને કન્યાને ઘરેણામાં જો પુલ કયું હોય તો તે કન્યાવાળાએ રાખવું; પુલ ન કયું હોય તો તે બદલ રૂ. ૪) વરવાળાએ કન્યાવાળાને આપવા.

સદરહુ મુદતની અંદર કન્યાવાળા ઘરેણું વિ. પાછું ન આપે તો તેને યોગ્ય શિક્ષા કરવાને જ્ઞાતિ મુખ-ત્યાર છે.

(૧૪૩) કોઈ કન્યાનું વેશવાળ કયા પછી હૈવયોગે તેનો વર ગુજરી જાય તો ત્યાર પછી તે પાછી વળેલી કન્યાની સાથે, તેનાં મા-બાપ સાથે, તેમજ તેના પછીના

સાસરીયા સાથે દ્વેષભાવ રાખવાનો રીવાજ મહાજન ગેરવ્યાજબી ગણે છે.

(૧૪૪) કોઈ પણ પરણેલી સ્ત્રી આણું વળાવ્યા પછી ગુજરી જાય તો તેનાં મા-બાપે કરીયાવરમાં આપેલાં લુગડાં તથા ઢોલીયો, તળાઈ, પેટી વિગેરે તેને સાસરેથી પાછાં લેવા નહિ. ઘરેણું પણ પાછું લેવું નહિ; પરંતુ લુગડાંમાંથી એક સારી જોડ કન્યાનાં મા-બાપે દેરે મુકાવવી.

(૧૪૫) લગ્ન કરેલ કન્યા જે પીયરમાં ગુજરી જાય અને જે તેનું સાસરાનું ઘરેણું કે વરણાના લુગડાં વિ. તથા પીયરનું નંગ, પાનેતર કે બીજું અપાયેલ લુગડું કે ઘરેણું જે કાંઈ કન્યાને પીયર હોય તે તમામ વરવાળાને ત્યાં કન્યાનાં મા-બાપે મોકલી દેવું; તેમાંથી કાંઈપણ પીયરવાળાએ રાખવું નહિ.

(૧૪૬) જે કન્યા પરણ્યા પછી તેને પીયર ગુજરી જાય અને ત્યારે તેના પીયરવાળાએ રૂ. ૧૦૭ સુધી ધર્મદો કહ્યો હોય તો સાસરાવાળાએ આપવો. તેથી વધારે કહ્યો હોય અને સાસરીયા આપવા ના પાડે તો તેના પીયરીયાએ આપવો પડશે.

(૧૪૭) પીયરનાં આપેલાં ઘરેણાં તથા લુગડાં વિગેરે ઉપર-જે મરનાર બાઈને સંતતિ હોય તો-તે સંતતિનો હક્ક સમજવો.

(૧૪૮) કોઈ પણ સ્ત્રી કે પુરૂષના અવસાન વખતે સાત ક્ષેત્રમાં તથા પારેવાની જુવાર વિગેરે જીવહયામાં જે ધર્મદો કહ્યો હોય તે રૂપીઆ તથા તેનાં સગાં વહાલાંએ

કહેલા ધર્માદાના પરચુરણ રૂપીઆ વિ.તમામ તેના ઉત્તર-કારજ અગાઉ ચોગ્ય ઠેકાણે આપી દેવું; અને ત્યારપછી તેને નાતે વાસણ આપવાની રજા આપવી. તથા જ્યાંસુધી ધર્માદા આપી જાય નહિ ત્યાંસુધી તેને ત્યાં નાતવાળા કોઈએ પણ જમવા જવું નહિ.

(૧૪૯) પુરૂષના મરણ પ્રસંગે વિધવા થનાર સ્ત્રીને માથે નાંખવા માટે ઘરમાં સુતરાઉ સાડલો કોરો હોય તો વેચાતો ન લાવતાં તે નાખવો, અને વેચાતો લાવવો પડે તો સુતરાઉ કોરપાલવ વિનાનો લાવીને નાંખવો, રેશમી સાડલો લાવવો નહિ.

(૧૫૦) વિધવા થનાર સ્ત્રીને ફરજદ થયેલ હોય તો તે સ્ત્રીએ વેશ રાખવો નહિ; અને ફરજદ થયેલ ન હોય તો ૩૦ વર્ષની ઉપરની વયવાળી સ્ત્રીએ વેશ રાખવો નહિ.

(૧૫૧) મઝીયારા કુટુંબમાંથી કોઈ શખ્સ પુત્ર વિના ગુજરી જાય તો તેની વિધવાની ખોરકી-પોષાકી બદલ કન્યાના વાલીની અરજથી ગામની ન્યાતે તેના સાસરીયાની સ્થિતિના પ્રમાણમાં અમુક રકમ વ્યાજે મુકાવવી, અથવા અમુક મહિનો બાંધી આપવો. વ્યાજે રકમ મૂકાય તો તેનું વ્યાજ તે વિધવા ઉપાડી શકે; પરંતુ મૂળ રકમ ઉપર અને તે વિધવાની પાસે તેના સાસરીયાનું ઘરેણું અથવા સ્થાવર જંગમ મિલકત જે હોય તેના ઉપર તેની હૈયાતી બાદ તેના સાસરીયાનો હક્ક છે; પરંતુ પહેલાં કિંવા પછી તેના પીયરીયાનો બીલકુલ હક્ક નથી.

પ્રકરણ ૭ મું.

વેશવાળ પડતું મુકવા બાબત.

(૧૫૨) કોઈ પણ વર--કન્યાનું વેશવાળ થવા પછી ખાસ કારણ વીના તેવું વેશવાળ પડતું મુકી શકાશે નહિ. છતાં જો કોઈ વરપક્ષને તેવું વેશવાળ તોડી નાખવાને કારણ હોય તો, તેમણે પોતાના તાલુકા મહાજનને અરજ કરવી. અને તેમની મંજૂરી મળ્યેથી જ તે સંબંધથી મુક્ત થઈ શકશે.

(૧૫૩) આવો સંબંધ તોડી નાખવાને વરવાળા તરફથી અરજ કરવામાં આવે ત્યારે તાલુકા મહાજને તેનાં કારણ સાંભળવાં; અને તેવાં કારણોમાં કન્યાને ભયંકર અસાધ્ય વ્યાધિ થવાની, અથવા કન્યાને વ્યંડળ પણું પ્રાપ્ત થવાની, અગર તેના પ્રબળ કારણની મહાજનને ખાતરી થાય, તો તે સંબંધ છુટો કરવાને પરવાનગી આપી શકશે. પરંતુ તેની પરવાનગી આપતાં કન્યાને જો ધરેણું-લુગડાં ચડાવ્યાં હશે તો તે કન્યાવાળા પાસેથી પાછા અપાવવા નહિ અને જો લુગડું-ધરેણું કંઈ અપાવેલ ન હોય તો મહાજને વ્યાજબી જણાય તે મુજબ કન્યાવાળાને વરવાળા પાસેથી અપાવવું.

(૧૫૪) વેશવાળ તોડી નાખવાને આવાં સબળ કારણ ન હોય, અને મહાજનની પરવાનગી મળી ન હોય, તે છતાં જો તેવું વેશવાળ કોઈ રહ કરશે તો તેવું વેશવાળ તોડનાર યાને લગ્ન કરવાના અખાડા કરનાર

વર કે વરપક્ષ કે પૈકી જે તેણું પગલું ભરશે તેને તાલુકા મહાજન તાકીદ કરશે. અને છતાં જે તે મહાજનશ્રીની તાકીદને ગણકારશે નહિ તો તે હકીકત દેશાવરી મહાજન કમીટીને જણાવવી અને દેશાવરી કમિટિએ તેનું વેશવાળ બીજું કોઈ બૂલથી કરે નહિ, માટે યોગ્ય સ્થળે ખબર આપવા.

(૧૫૫) તાલુકા મહાજનની સમ્મતિ વિના જે કોઈ વેશવાળ છોડી અને બીજે દરશે તો તેવો ગુન્હો કરનાર વર તથા નવો સંબંધ કરનાર કન્યાવાળાનો એક વર્ષ સુધી જ્ઞાતિ વહેવાર બંધ કરવા અને રૂ. ૫૦૦) સુધી દંડ કરવાને તાલુકા મહાજનને અધિકાર છે. અને જે દેશાવરી મહાજનની મનાઈ હુકમનો ભંગ થયો હશે તો વર તથા કન્યા પક્ષના ગુન્હેગારનો એ વર્ષ સુધી જ્ઞાતિ-વ્યવહાર બંધ રાખવો અને રૂ. એક હજાર સુધી દંડ કરવો. આ દંડની રકમ ઉપર તેના તાલુકા મહાજનનો અધિકાર ગણાશે અને તેવો વેશવાળ કે લગ્નમાં સામેલ થનારને યોગ્ય સજા કરવાને તાલુકા મહાજનને સત્તા છે.

(૧૫૬) કોઈ પણ શખ્સનું વેશવાળ થયા પછી તે વરને ભયંકર વ્યાધિ થયો હોય, અથવા તેનું નપુંસક-પણું માલુમ પડ્યું હોય, અથવા તે વટલી ગયો હોય, તો જે ગામનો તે વર હોય તે ગામના તાલુકાના મહાજનની પાસે કન્યાવાળાએ જઈને કન્યાનો છુટકારો કરવાની અરજ કરવી. પછી સદરહુ તાલુકાનું મહાજન વૈઠ અથવા હાક્તરની મદદથી તથા બીજા પુરાવાથી તે બાબતની પોતાની ખાત્રી કરે; અને તેઓને ખાત્રી થાય

કે તે કન્યાને તે વર સાથે પરણાવવી બ્યાબજી નથી તો, તે વરને કન્યા છોડી દેવાની મહાજન ફરજ પાડી શકે; અને કન્યાવાળો તે વરને ત્યારે જ છોડી શકે.

(૧૫૭) ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે કન્યાનો છુટકારો થયા પછી કન્યાવાળાએ તે કન્યાને વરના બાપના ગામમાં કે વરના મોસાળના ગામમાં પરણાવવી નહિ, તેમજ કન્યાની ઉંમર કરતાં દશ વર્ષથી વધારે ઉંમરવાળા વરને પરણાવવી નહિ.

(૧૫૮) આવી રીતે કન્યાનો છુટકારો થાય ત્યારે પ્રથમના વર તરફથી કન્યાને બે ધરણું વગેરે કંઈ અપાયું હોય તો તે વરવાળાને કન્યાવાળા પાસેથી મહાજને અપાવવું; અને તે ઉપરાંત રૂ. ૧૦૧) કે મહાજનને ચોગ્ય લાગે તે વરવાળાને અપાવવા. અને રૂ. ૨૫) કન્યાવાળા પાસેથી જીવહયામાં અપાવવા.

(૧૫૯) વેશવાળ કયાં અગાઉ વરમાં ઉપર જણાવ્યા મધ્યેનો કોઈ પણ પ્રકારનો દોષ હોય અને જાણીબુઝીને કન્યાવાળાએ વેશવાળ કયું હોય, તો તે બાબતમાં પાછળથી કન્યાવાળાની ફરિયાદ સાંભળવી નહિ; પરંતુ ફરેબના કારણથી એવું વેશવાળ થયું હોય અને પાછળથી કન્યાવાળાના સમજવામાં આવે તો, તેણે તે તાલુકાના મહાજનની પાસે અરજ કરવી; અને મહાજને તે બાબતનો પોતાની મરજીમાં આવે તેવો ઇન્સાફ કરવો.

(૧૬૦) આવા પ્રસંગમાં નાના તાલુકાવાળાઓએ

પોતાની નજીકના મોટા તાલુકા સાથે મળીને નિર્ણય કરવો.

(૧૬૧) વેશવાળ કયાં પછી વર છે આંખે આંધ-
જો થયો હોય તો, અથવા કોઈ પણ કારણથી પોતાનું
ગુજરાન ચલાવી શકે તેવો ન હોય તો, મહાજને વરક-
ન્યાના ગુજરાનને સાફ વરવાળા પાસેથી વ્યાજબી રક-
મનો બદોબસ્ત કરી આપી તે કન્યાને પરણાવી દેવાનું
કહેવું; પરંતુ વર છે આંખે આંધજો થયો હોય તો તે
બાબતમાં કન્યાવાળાની અરજથી મહાજન વેશવાળ
ફેક કરાવી શકે.

(૧૬૨) કોઈ પણ કન્યાવાળો પોતાની કન્યાનો
છુટકારો કરવા નાત પાસે અરજ કરે તો તેને વધારેમાં
વધારે એક વર્ષની અંદર યોગ્ય જણાય તેવો ન્યાતે
ઇનસાફ આપવો.

(૧૬૩) આવી બાબતમાં વરકન્યાવાળા અંદર
અંદર સમજીને વેશવાળ ફેક કરે તો તેમાં મહાજનને
વચ્ચે આવવાની જરૂર નથી; પરંતુ બંને પક્ષકારોએ
મળીને તે હકીકત મહાજનને જાહેર કરાવી.

પ્રકરણ ૮ મું.

ધર્મ સંબંધી—

(૧૬૪) વીશાશ્રીમાળી વાણીયાએ જૈનધર્મ પાળવો.
જે કોઈ જૈનધર્મ સિવાય બીજા ધર્મને અંગીકાર કરે
તેની સાથે જ્ઞાતિ સંબંધી કોઈ પણ પ્રકારનો વ્યવહાર
શખવો નહિ.

(૧૬૫) જ્ઞાતિના જમણુવારમાં કંદમુળ તથા રીંગ-
ણાનું શાક કરવું નહિ, તેમજ રાત્રે જમાડવું નહિ.

(૧૬૬) આપણી જ્ઞાતિના કોઈ પણ શખ્સે નારા-
યણુબલ તેમજ લીલ પરણાવવાનું કામ કરવું નહિ.

(૧૬૭) જ્ઞાતિના વરામાં સંચાની પડસુદી તથા
રવો વાપરવો ઉચિત નથી.

(૧૬૮) આપણી સરહદની બહાર રહેનારા અન્ય
ધર્મ પાળનારા વીશાશ્રીમાળી વાણીયાની સાથે કન્યા
દેવાનો વ્યવહાર કરનાર બેવડો ગુન્હેગાર ગણાશે. અને
લેવાનો વ્યવહાર પણ તદ્દન બંધ કરવામાં આવે છે.

પરચુરણ બાળતો સખંધી—

(૧૬૯) કોઈપણ ઓરત પોતાની પાછળ દિકરી
મૂકી ગુજરી જાય અને તે દિકરી તેના મોસાળ ઉછરે,
તે બાળતમાં તેનો આપ કે ભાઈ બે હૈયાત હોય તો તેનું
વેશવાળ કરવાનો પ્રથમ હક્ક તેના આપ કે ભાઈનો છે;
પરંતુ કોઈ પણ કારણસર તેને ખરાબ ઠેકાણે આપવાનો
શક દુર થવા માટે તેણે તેના મોસાળીયાની સંમતિ
લઈને તેનું વેશવાળ કરવું; અને મોસાળીયાં બે વેશવાળ
કરે તો તેઓએ તેના આપની મંજૂરી લેવી. કન્યાનો
આપ કે ભાઈ હૈયાત ન હોય તો તેના આપના લાગતા
વળગતાની સંમતિ લઈને મોસાળીયાએ વેશવાળ કરવું.
બંને પક્ષ વચ્ચે અણબનાવ હોય તો કન્યાના આપે
પોતાના ગામની જ્ઞાતિની સંમતિ લઈને વેશવાળ કરવું.

(૧૭૦) કેટલાએક હરામની દાનતવાળા કોળી-નાળી

વિગેરેની કન્યા લઈને બહાર ગામ જઈ વાણીયાની દિકરા તરીકે પરણાવી આવે છે. તેવાઓને તેની જી-દગી સુધી નાત બહાર રાખવા, અને તેની સાથે કન્યા લેવા દેવાનો વ્યવહાર કાયમને માટે બંધ રાખવો.

(૧૭૧) વેશવાળ કરતી વખતે પૂરતની રકમ બોલવી નહિ, અને લગ્નનો ખર્ચ આપવા સંબંધી પણ કન્યાવાળાની કબુલાત વરવાળાએ લેવી નહિ.

(૧૭૨) કન્યાને સામે પરણાવવા લઈ જવાનો પ્રતિબંધ કરવામાં આવે છે.

(૧૭૩) આ ધારામાં વરવાળા તથા કન્યાવાળાને આપવા અપાવવાની જે જે બાબતો ઠરાવેલી છે તે કરતાં બંને પક્ષકારોની સંમતિથી જે કોઈ ઓછું લે તેને માટે આ ધારાથી કાંઈ પણ પ્રતિબંધ થતો નથી. આ ધારો માત્ર વધારે લેનાર દેનારને માટે પ્રતિબંધકર્તા છે.

(૧૭૪) આ ધારામાં ખાસ કારણસર કાંઈ પણ સુધારો યા વધારો કરવાની યા કોઈ પણ બાબત રદ કરવાની જરૂર જણાય તો દેશાવરી મહાજન કમીટી તેમ કરવા મુખત્યાર છે.

પ્રકરણ ૯ મું.

સળ પ્રકરણ.

પરજીદામાં તથા પરગાતિમાં કન્યા દેનારનો ઇન્સાફ કરવા બાબત—

(૧૭૫) આપણી મુકરર કરેલી સરહદ બહાર જે કોઈ પણ માણસ પોતાની દિકરીને કેરીઉતાર આપે—

દ્યે તો તે બાબત રૂ. ૫૦૧) પાંચસો એક સુધી વરવાળા પાસેથી દંડના લીધા પછી તેનું લગ્ન થવા દેવું, અને કન્યાવાળાને પાંચ વર્ષ સુધી જ્ઞાતિબહાર રાખ્યા પછી તેની પાસેથી તે તાલુકાના મહાજનની મરજીમાં આવે તે દંડ લઈ તેને જ્ઞાતિમાં લેવો.

(૧૭૬) ઝાલાવાડ પ્રાંતની સરહદ બહાર અથવા દરિયા ઉતાર કોઈ શખ્સ પોતાની કન્યા આપે-દ્યે તો તે વરના રૂ. ૫૦૧) દંડના લીધા પછી તેના લગ્ન થવા દેવાં. અને તે કન્યાવાળાને પાંચ વર્ષ જ્ઞાતિ બહાર રાખ્યા બાદ નાતની મરજીમાં આવે તે પ્રમાણે દંડ લઈ તેની સાથે માત્ર જમવા જમાડવાનો વ્યવહાર કરવો; પરંતુ તેની સાથે કન્યા લેવા દેવાનો વ્યવહાર કરવો કે કેમ તે મહાજનશ્રીને યોગ્ય લાગવા ઉપર રહેશે.

(૧૭૭) ઉપરની બંને કલમનો ઠરાવ આપણી સરહદમાંથી ગુજરાત ચલાવવાને માટે બહાર ગામ વસતા હોય અને આ ધારાધોરણને અનુસરતા હોય તેઓને માટે લાગુ નથી.

(૧૭૮) પરજ્ઞાતિમાં સરહદની અંદર અથવા બહાર કોઈ પણ શખ્સ પોતાની કન્યા આપે-દ્યે તો તે વરવાળાના રૂ. ૧૦૦૧) દંડના લીધા પછી તેનું લગ્ન થવા દેવું; તેમ છતાં મહાજનની રજા વીના લગ્ન કરી જાય તો તે દંડ કન્યાના આપની પાસેથી લેવો, અને તે વેશવાળ કરનાર કન્યાના મા-બાપ કે જે હોય તેને દસ વર્ષ સુધી નાતબહાર રાખી ત્યાર બાદ નાતની મરજી મુજબ દંડ લઈ તેને નાતમાં લેવાં; પણ તેની સાથે

કન્યા લેવા દેવાનો વ્યવહાર તો કાયમને માટે બંધ રાખવો.

(૧૭૯) ઉપર પ્રમાણે પરહદ કે પરજ્ઞાતિનો સંબંધ થયો હોય ત્યારે જો તે કન્યાના ભાઈઓ સગીર ઉમરના હોય તો તેમને ગુન્હેગાર ગણવા નહિ; પરંતુ તેમણે ઉમર લાયક થયા પછી તે બાબત તેમના તાલુકાના મહાજનને અરજ કરવી. અને તેની નિર્દોષતાની ખાત્રી કરાવી છુટકારો મેળવવો.

(૧૮૦) પરજીલ્લામાં કન્યા આપનાર-લેનારની સાથે સામેલ રહેનાર શખ્સને જો તેની મદદગારી સાબીત થાય તો તેની પાસેથી કેરીઉતારની હકીકત હોય તો રૂ. ૫૦૧) હંડના લેવા, અને પરજ્ઞાતિમાં કન્યા આપનારના મદદગાર પાસેથી રૂ. ૧૦૦૧) હંડના લેવા; તેમજ સદરહુ ધોળબહારમાં મદદગારને એક વર્ષ જ્ઞાતિબહાર રાખવો, અને પરજ્ઞાતિમાં મદદગારને બે વર્ષ જ્ઞાતિબહાર રાખવો.

(૧૮૧) જે શખ્સની સવેલી કન્યા જાય તે શખ્સે તે કન્યાને માટે જો કંઈ રકમ કન્યાવાળાને આપી હોય તેમ માલુમ પડે તો તે કરતાં બમણા રૂપીઆ તથા ચડાવેલું ધરેણું તમામ તેની પાસેથી જે શખ્સની કન્યા ગઈ હોય તેને અપાવવા તે તાલુકાનું મહાજન મુખત્યાર છે; અને કંકુકન્યા ગઈ હોય તો ચડાવેલું ધરેણું તથા તેની આબરૂને નુકશાન બદલ યોગ્ય લાગે તે રકમ કન્યાવાળા પાસેથી પ્રથમના વરવાળાને અપાવવા મહાજન મુખત્યાર છે. પરંતુ કન્યા સવેલી આપના-

૨ શાખસ જો મહાજનનું ફરમાન માન્ય કરે નહિ તો, જેની કન્યા મધ હોય તે શાખસ ન્યાયની કોર્ટમાં દાદ માગે તે પ્રસંગે મહાજને આ ઠરાવ પસાર થયેલો પુરવાર કરવો.

સવેલા બાબત

(૧૮૨) કોઈ પણ શાખસ પોતાની કન્યાનું વેશવાળ ક્યારે છતાં મહાજનની રજા સિવાય સરહદમાં કે સરહદની બહાર, બીજા શાખસ સાથે તે કન્યાને પરણાવી દે તો તેની સાથે કન્યા લેવા દેવાનો વ્યવહાર કાયમને માટે બંધ રાખવો, અને તેના રૂ. ૨૦૦૧) બે હજારને એક સુધી દંડના લીધા પછી તથા દસ વર્ષ સુધી નાતબહાર રાખ્યા પછી તે ગુન્હેગારના તાલુકાના મહાજનદ્વારા દેશાવરી મહાજનની સત્તાધારી કમીટીને તેણે અરજ કરવી, એટલે તે તેને જ્ઞાતિમાં લઈ શકશે; અને નાતમાં લીધા પછી તેની સાથે માત્ર જમવા જમાડવાનો વ્યવહાર રહી શકશે. કન્યા લઈ દઈ શકાશે નહિ.

(૧૮૩) સવેલું લાવનાર વરને પાંચ વર્ષ સુધી જ્ઞાતિ બહાર રાખવો; ત્યાર બાદ તેના તાલુકાના મહાજનદ્વારા સમગ્ર મહાજનની કમીટીને તેણે અરજ કરવી, એટલે તે તેને રૂ. ૧૦૦૧) સુધી દંડના લઈને નાતમાં લઈ શકશે.

(૧૮૪) સવેલું લાવવામાં તથા આપવામાં સામેલ રહેનારને બે વર્ષ સુધી નાતબહાર રાખવો; અને ત્યાર બાદ રૂ. ૫૦૧) સુધી દંડના લઈ નાતમાં લેવો.

(૧૮૫) કોઈ પણ તાલુકાનો ઉપર જણાવેલ ગુન્હેગાર આપણા તાલુકા મધ્યેના કોઈ પણ તાલુકામાં

અથવા તેના તાબાના ગામમાં જઈને રહે તો તેને પ્રથમના તાલુકાવાળાએ કરેલી શિક્ષાનો અમલ તે તાલુકાવાળાએ તેવીજ રીતે કરવો અને દંડ વસુલ થાય તો પ્રથમ શિક્ષા કરનાર તાલુકાને આપવો.

(૧૮૬) જે તાલુકામાં રહીને ઉપર જણાવેલ ગુન્હેગારોએ ગુન્હો કર્યો હોય તે તાલુકાવાળાએ તેને ઠરાવ્યા પ્રમાણે શિક્ષા કરવી અને બધા તાલુકાને ખબર આપવા. દંડનો હક્ક તે તાલુકાનો સમજવો.

પરચુરણ ગુન્હા સંબંધી

(૧૮૭) સમુરતાં, લગ્ન, આણું વગેરે જે જે બાબતોમાં માણસો લઈ જવાની સંખ્ય મુકરર કરવામાં આવી છે તે તે બાબતોમાં ઠરાવ કરતાં વધારે માણસો જેની તરફથી લઈ જવામાં આવે તેના દરેક માણસ દીઠ રૂ. ૨૫ ત્યાંના મહાજને લેવા.

(૧૮૮) વેશવાળ સંબંધી લુગડાં ચડાવવાના કરેલા ઠરાવ ઉપરાંત જે કોઈ વધારે કિંમતનાં લુગડાં આપશે તેનો રૂ. ૨૫૫ સુધી દંડ કરવામાં આવશે.

(૧૮૯) વરણામાં ચૂકવાનાં લુગડાં તથા ધરેણાંના ઠરાવની ઉપરાંત જે કોઈલુગડું તથા ધરેણું ચૂકશે તેનો રૂ. ૧૦૦૭ સુધી દંડ કરવા નાત મુખત્યાતર છે.

(૧૯૦) લગ્નપ્રસંગમાં તેમજ બીજા દરેક પ્રસંગમાં રૂપીઆની જે જે રકમ આપવા લેવાનું ચોક્કસ ઠરાવ્યું છે તે કરતાં જે શખ્સ વધારે રૂપીઆ લેશે તેની પાસેથી તેણે લીધેલા રૂપીઆ તેના સામાવાળને પાછા અપાવી

તે રકમ ઉપરાંત બીજા તેટલાજ રૂપીઆ સુધી દંડના લેવાને તે ગામની નાત મુખત્યાર છે.

(૧૯૧) આણા પ્રસંગે તેમજ સીમંત પ્રસંગે લુગડા આપવાનો જે ઠરાવ કર્યો છે તે કરતાં વધારે લુગડાં મુકશે તેનો રૂ. ૨૫ સુધી દંડ કરવા નાત મુખત્યાર છે.

(૧૯૨) ૪૫ વર્ષની ઉંમર ઉપરાંતનો કોઈ પણ શખ્સ કન્યા લાવે તો તેના રૂ. ૫૦૧) તથા કન્યાના બાપ ના રૂ. ૫૦૧) દંડના લીધા પછી જ્ઞાતિએ તેઓને લગ્નની પરવાનગી આપવી, અને વરને તથા કન્યાના બાપને એક એક વર્ષ જ્ઞાતિબહાર રાખ્યા બાદ જ્ઞાતિમાં લેવા.

(૧૯૩) આ પ્રકરણમાં જે જે બાબતોને માટે ખાસ શિક્ષા ઠરાવવામાં આવી તેવી તમામ બાબતોમાં જે ઠરાવ કરેલો છે તેથી વિરૂદ્ધ કરનારને તે તાલુકાની નાત યોગ્ય શિક્ષા કરવા મુખત્યાર છે.

આ ધારો સં. ૧૯૮૯ ના વૈશાક વદી ૨ થી
રઘોળા મુકામે મળેલા શ્રી ગોહેલવાડ
દેશાવરી જ્ઞાતિ સંમેલનમાં
સર્વાનુમતે પસાર કરવામાં
આવ્યો છે.

શ્રીગોહેલવાડ (દેશાવરી) મહાઝન કમીટી (પ્રતીનિધિઓનાં આવેલાં નામોની યાદી)

પાલીતાણા.

નગરશેઠ વનમાળીદાસ બેચરભાઈ
પ્રમુખ.

વેરા બેચરભાઈ ગાંડાભાઈ
ઝવેરી લક્ષ્મીચંદ ઘેલાભાઈ
મેતા પીતાંબર હેમચંદ
શંઘવી લક્ષ્મીચંદ ભાગુભાઈ
દીઓરા પુરૂષોત્તમ બેચરભાઈ
ગાંધી ઓધવજી પ્રાગજી
શા. દીપચંદ કેશવજી
શા. નાનચંદ ઠાકરશી
વેરા દીપચંદ જીવન
શેઠ પ્રભાણુદ માધવજી

ભાવનગર.

વેરા ખાન્તિલાલ અમરચંદ
દોશી જીવરાજભાઈ ઓધવજી
વેરા જીઠાભાઈ સાકરચંદ
શેઠ દામોદર ભાણજી
શેઠ નાનચંદ કુંવરજી
શા. કૃતેચંદ ઝવેરભાઈ
શેઠ ચુનીલાલ કુંવરજી
શા. પુરૂષોત્તમ ગીગાભાઈ
શંઘવી જ્વેચંદ દલીચંદ
શેઠ દેવચંદ દામજી

શા. હીરાલાલ અમૃતલાલ

શા. માણેકચંદ રાયચંદ

શા. મુળચંદ કરશન

મહુવા (૭) તથા તેના તાબાના (૨)

પ્રતીનિધિઓના નામો ચુંટાઈને
હજી મળ્યાં નથી.

કુંડલા.

નગરશેઠ ઝવેરચંદ બહેચરભાઈ
દોશી જગજીવન બાઉચંદભાઈ
દોશી પ્રેમચંદ વનમાળી
શેઠ કુંગરશી મૂળજી
શા. રામજી કાળીદાસ

શીહોર.

શેઠ મગનલાલ ગાંડાભાઈ
શા. મગનલાલ તારાચંદ
શા. મોતીચંદ વીઠલ
વાસા લલ્લુભાઈ પીતામ્બરદાસ
સ્લોત રતીલાલ હેમરાજ

અમરેલી.

મહેતા મંગળજી માણેકચંદ
શંઘવી ધારશીભાઈ ડાહ્યાભાઈ.
ધરૂ ત્રિલોચન હેમચંદ

વળા.

મહેતા કરશનદાસ ગુલાબચંદ
મહેતા અનોપચંદ કલ્યાણજી
શા. ગોરધન જીવરાજ
શંઘવી ભાઈચંદ મેઘજી

તળાબા.

શેઠ કેશવજી ઝુંઝાભાઈ
શા. દુર્લભદાસ ધરમશી
મહેતા છગનલાલ ગોરધન

ઘોઘા.

શંઘવી કાંતીલાલ વીઠલદાસ
પરી ખોડીદાસ ખીમચંદ

ઘોઘાખાડે.

વોરા મેઘજી હંસરાજ-તણસા
વારૈયા ધરમશી ઝવેર-ત્રાપજ
શા. રણછોડ ભીમજી-જસપરા
શા. માણેકચંદ રામજી-દીઓર

ઝાંઝમેર.

શા. પ્રેમચંદ પુરૂષોત્તમ
ઝુંટવડા.

ગાંધી જેઠાલાલ ધરમશી

ચીતળ.

મહેતા વીઠલદાસ હીરાચંદ
બગસરા.

દોશી મણીલાલ હીરાચંદ
દોશી સૌભાગ્યચંદ તારાચંદ

રંઘોળા.

શેઠ ગુલાબચંદ હકમચંદ
પછેગામ.

શેઠ ગોવરધન કુલચંદ
શા. માવજી ગાંગજી

ઉમરાળા.

જસાણી છગનલાલ મેરાજ
દોશી જગજીવન માણેકચંદ

ઉના.

દોશી માણેકચંદ ધારશીભાઈ
સાંગાણા કામળોલ.

શા. કુલચંદ માવજી-સાંગાણા
શેઠ દીપચંદ ત્રીકમજી-કામળોલ

દાઠા.

શા. લલ્લુ લાલચંદ
શા. ગોપાળજી તારાચંદ

જેસર.

શા. બેચર રામજી

ટાણા.

શા. ત્રીલોવન પ્રાગજી

હાથસાણી.

શા. ઠાકરશી માણેકચંદ

મોખડકા.

શા. અમરચંદ નારણ

થેડી.

શા. ભવાન વીરજી

ચોક.

ગાંધી મગનલાલ ઠાકરશી

વાવડી મોટી.

શંઘવી છગનલાલ પાનાચંદ

નવુંગામ.

વોરા રાયચંદ વાલજી

ભંડારીયા.

શા. હઠીચંદ શુભાખચંદ

દેપલા.

શેઠ નાનચંદ મુળચંદ

ગારીયાધાર.

પારેખ હરગોવીંદ ખોડીદાસ

નોંઘણુવદર.

શા. ધરમશી જેઠા

ઠળીયા.

શા. કુલચંદ ભગવાન

પાલડી.

શા. તલકચંદ મોતીચંદ

સુરકા મોટા.

શા. ન્યાલચંદ ભાઈચંદ

વાલર.

ગાંધી વીરચંદ હેમચંદ

સેદરકા.

શા. હરીચંદ ગાંડા

વરતેજ.

શેઠ વાલચંદ મગનલાલ

ચમારડી.

મેતા ચત્રભજ વીઠલ

છમાડીયા.

ગાંધી મગનલાલ જેઠા

મોણુપર.

શા. તલકચંદ ગોકળ

ખીપરીયા-(માળવીયા).

શા. હીરાચંદ મોતીચંદ

ખાખરા.

મેતા જલવજી ભાણુજી

શેળાવદર.

શા. દુર્લભજી હંસરાજ

વંડા.

પટેલ કાળાભાઈ ધનજી

આંખા.

મેતા લાલચંદ હેમચંદ

તાલુકા મહાઝનના પત્રવહેવારની યાદી.

પાલીતાણા—શેઠ ખુશાલ વર્ધમાન વગેરે વીશાશ્રીમાળી મહાઝન સમસ્ત. ઠેં નગરશેઠ વનમાળીદાસ બહેચરભાઈ મુ. પાલીતાણા

ભાવનગર—વેરા અમરચંદ જસરાજ તથા શેઠ ભાયજી અમરા વગેરે વીશાશ્રીમાળી ન્યાત સમસ્ત. ઠેં વેરા અમરચંદ જસરાજ મુ. ભાવનગર.

મહુવા—શેઠ ગોકળ ગણેશ તથા શેઠ પદમા તારા વગેરે વીશાશ્રી. મહાઝન સમસ્ત ઠેં શેઠ સોમચંદ ગાંડાલાલ મુ. મહુવાખંદર.

કુંડલા—શેઠ વાસણ પ્રેમજી તથા દોશી મોનજી ત્રીકમજી વગેરે વી. શ્રી. ન્યાત સમસ્ત. ઠેં શેઠ રાઘવજી હીરાભાઈ મુ. કુંડલા.

શીહોર—શેઠ વાલ અમીપાળ તથા શા. નથુ કલા વગેરે વી. શ્રી. ન્યાત સમસ્ત. ઠેં શેઠ વીઠલ ગાંડાની દુકાને મુ. શીહોર.

વળા—મહેતા ગુલાબચંદ જીવાભાઈ વગેરે વીશા શ્રી. મહાઝન સમસ્ત. ઠેં મહેતા કરશનદાસ ગુલાબચંદ (ધોળા જ. થઈને) મુ. વળા.

ઝાંઝમેર—શા. ગીગા વાલજી તથા શા. રૂપા અમરશી વગેરે વી. શ્રી. ન્યાત સમસ્ત. પોસ્ટ ઉંચડી (તળાબ થઈને) મુ. ઝાંઝમેર.

તળાબ—શેઠ ઝુંઝાભાઈ ભીખાભાઈ તથા શેઠ દુર્લભજી ધરમશી વગેરે વીશા શ્રી. મહાઝન સમસ્ત. ઠેં શેઠ કેશવજી ઝુંઝાભાઈ મુ. તળાબ.

અમરેલી—મહેતા જેઠા કુરા તથા મહેતા માવજી હીરજી તથા ધુ ડોસા વીરપાલ તથા કેરડીયા વીરચંદ બદવ વગેરે વીશા શ્રી. ન્યાત સમસ્ત. ઠેં દોશી મંગળજી માણેકચંદ મુ. અમરેલી.

દાઠા—શેઠ ઠાકર આણંદ તથા સલોત ધનજી માણેકચંદ વગેરે વીશા શ્રી. મહાઝન સમસ્ત. ઠેં શેઠ હરજીવન ખીમા મુ. દાઠા.

ધોધાબાઈ—શેઠ નારણ મુળજી તથા શેઠ જગજીવન ઠાકરશી વગેરે તણસા, ત્રાપજ, જસપરા, દીઓર વીશાશ્રીમાળી ન્યાત સમસ્ત. ઠેં જગજીવન ઠાકરશી (ભાવનગર થઈને) મુ. તણસા.

ચીતળ—મેતા લખમીચંદ જેઠા વગેરે વીશા શ્રીમાળી ન્યાત સમસ્ત. ઠેં મહેતા હીરાચંદ કદ્યાણુની દુકાને સુ. ચીતળ.

બગસરા—દોશી દેવચંદ જેઠા વગેરે વીશા શ્રી. ન્યાત સમસ્ત. ઠેં દોશી સૌભાગ્યચંદ તારાચંદ સુ. બગસરા (ભાયાણીના.)

સાંગાણા-કામળોલ—શા. કુલચંદ માવણ તથા શા. ત્રીકમ વાલા તથા પારેખ વમળશી ધરમશી વગેરે સાંગાણા-કામળોલ વીશા શ્રી. મહાઝન સમસ્ત. ઠેં શા. કુલચંદ માવણ (તળાજી થઈને) સુ. સાંગાણા.

રંધોળા—શેઠ હકમચંદ કાળીદાસ વગેરે વી. બારગામના વીશા શ્રી. મહાઝન સમસ્ત. ઠેં શેઠ હકમચંદ કાળીદાસ સુ. રંધોળા (ધોળા જંકશન થઈને).

ગોઘા—શેઠ કાળા મીઠા વગેરે મહાઝન સમસ્ત. ઠેં શેઠ કાળા મીઠાની પેઢીમાં સુ. ગોઘા.

ઉના—દોશી ધરમશી લીલાધર તથા વાસા હેમચંદ જીવા વગેરે વીશાશ્રીમાળી મહાઝન સમસ્ત. ઠેં દોશી માણુકચંદ ધારશી સુ. ઉના.

ઉમરાળા—શેઠ છગન મેરાજ વગેરે વીશાશ્રીમાળી ન્યાત સમસ્ત. ઠેં શેઠ છગન મેરાજની દુકાને (ધોળા જંકશન થઈને) સુ. ઉમરાળા.

પછેગામ—શેઠ મોનજી રામજી તથા શેઠ વશરામ ડાયા વગેરે વી. શ્રી. ન્યાત સમસ્ત. ઠેં શા. ગોરધન કુલચંદની દુકાને (ધોળા જંકશન થઈને) સુ. પછેગામ.

ખુંટવડા—ગાંધી માવણ રતન તથા દોશી હેમરાજ ઠાકરશી તથા દોશી ભુલા રાયચંદ તથા શા. પીતાંબર પુંજ વગેરે વીશા શ્રી. ન્યાત સમસ્ત. ઠેં ગાંધી જેઠાલાલ ધરમશી (મહુવા થઈને) સુ. ખુંટવડા-મોટા.

સંમેલન પ્રસંગે પધારેલા જ્ઞાતિભાઈઓની નામાવળી.
(સહીઓની યાદી સાથે)

પાલ્લીતાણુ.

શેઠ ખુશાલ વર્ધમાન
હા. વનમાળી બેચરભાઈ
ઝવેરી લખમીચંદ ઘેલાભાઈ
દીઓરા બેચર વાલજી
હા. પરશોતમ બેચર
શેઠ માધવજી નથુ
હા. પરમાણુંદ માધવજી
દીઓરા પરશોતમ લાલા
હા. કાનજી પરશોતમ
ગાંધી નરોત્તમ છગન
દીઓરા ગંભીરદાસ હરખચંદ
શા. ધરમશી જીવણ
ઝવેરી બેચર માલા
હા. અમરચંદ બેચર
શા. બાણજી કુંગરશી
શા. મોહન દયાળ

વોરા બેચર ગાંડાભાઈ
મેતા પીતાંબર હેમચંદ
શંઘવી લખમીચંદ ભગુભાઈ
ગાંધી ઓઘવજી પ્રાગજી
વોરા મગનલાલ તારાચંદ
શા. દીપચંદ કેશવજી
શા. વાલજી માધવજી
ઝવેરી જગજીવન વીરચંદ
સંઘવી ગોવિંદજી કાળા
હા. ચુનીલાલ સવચંદ
શા. નાનચંદ ઠાકરશી
શેઠ કલ્યાણજી વનમાળી
શા. માણેકચંદ મોતી
હા. દેવચંદ માણેકચંદ
ગાંધી દેવચંદ હાવા
હા. મોતીચંદ દુર્લભ

ભાવનગર.

વોરા જગજીવન અમરચંદ
શેઠ ગીરધરભાઈ આણુંદજી
વોરા જીઠાભાઈ સાકચંદ
શા. ઝવેરભાઈ ભાઈચંદ
હા. અનોપચંદ ઝવેરભાઈ

વોરા ખાન્તિલાલ અમરચંદ
દોશી જીવરાજ ઓઘવજી
શા. મુળચંદ કરશન
શા. માણેકચંદ કરમચંદ
શા. પરશોતમ ગીગાભાઈ

શેઠ ચુનીલાલ કુંવરજી
 સંઘવી જેયંદ દલીયંદ
 પારેખ શામજી રામજી
 શેઠ પરશોતમ મોતીચંદ
 શા. જાદવજી નરશી
 શા. નથુભાઈ દેવચંદ
 શા. ઓધવજી માવજી
 ઝવેરી કૃતેચંદ જીવજી
 શેઠ કેશવલાલ દામોદર
 શા. કુંવરજી નથુભાઈ
 સંઘવી સવચંદ વેલચંદ
 હા. જેયંદ રામચંદ
 શા. રતીલાલ દેવચંદ
 વોરા ભજવાન નથુભાઈ
 શા. ગુલાબચંદ મોતીચંદ
 શંઘવી કુંવરજી જેથરદાસ
 પારેખ લલુભાઈ ગુલાબચંદ
 વેળાણી વનમાળી જેથરદાસ
 શા. દીપચંદ જેઠાભાઈ

શેઠ નાનચંદ કુંવરજી
 શા. દુલભજી હાઉ
 શેઠ વર્ધમાન મનજી
 શેઠ દેવચંદ દામજી
 શેઠ અનોપચંદ ગોવિંદજી
 ધોળકીયા અમીચંદ દીપચંદ
 શા. ચુનીલાલ મનજી
 શા. નરશીદાસ ગાંડાભાઈ
 શેઠ છોટાલાલ નાનચંદ
 શા. નાનચંદ દેવચંદ
 મેતા ધરમશી રતનજી
 શા. પ્રેમચંદ ભાણજી
 સંઘવી ગોવિંદજી દીયાળ
 પારેખ મનસુખ નાગરદાસ
 શા. કાળીદાસ પીતાંબર
 શા. વલભદાસ ભાણજી
 શેઠ ઓધવજી તેજપાળ
 પારેખ ગોવિંદજી કેશવજી

અહુવા.

શેઠ સોમચંદ ગાંડાલાલ
 શા. વનમાળી ગંભીરચંદ
 શા. ત્રીલોવદાસ કૃતેચંદ
 દોશી અમરચંદ ગુલાબચંદ
 દોશી ગુલાબચંદ વીંઠલદાસ
 દોશી હઠીચંદ ઝવેરચંદ
 દોશી હઠીચંદ મીરાંજી
 ગાંધી મંજીજી હરીચંદ

દોશી હીરાચંદ માધવજી
 દોશી કરશનદાસ ગોરધન
 વાસા લખમીચંદ દયાળ
 શા. ગુલાબચંદ નથુ
 દોશી પોપટલાલ હરજીવન
 દોશી સોમચંદ અલેચંદ
 ગાંધી શામજી કુંવરજી
 દોશી પાનાચંદ ખેડીદાસ

કુંડલા.

શેઠ ઝવેરચંદ બેચર
દોશી જેચંદ માણેકચંદ
શેઠ પરમાણુચંદ બેચર
દોશી માણેકચંદ કાળીદાસ
શંઘવી જેઠાભાઈ દેવચંદ

શેઠ ડુંગરશી મુળજી
દોશી પ્રેમચંદ વનમાળી
શેઠ જાદવજી જેરામ
દોશી વનમાળી દામજી
શંઘવી વીરજી ગોપાલજી

શીહોર.

શેઠ વાલ અમીપાળ
હા. મગનલાલ ગાંડાભાઈ
શેઠ વીરચંદ અમીચંદ
દોશી વીઠલદાસ વાલજી
હા. હલભ વીઠલદાસ
વાસા ગલા બેઘા
હા. લલુભાઈ પીતાંબર
દોશી વેલજી માલજી
હા. નાનચંદ માણેકચંદ
શા. લલુભાઈ મલજી
શા. બકુ અંદરજી
હા. હરીચંદ ભગવાન
ગાંધી ગીરધર ગોવિંદજી
શા. દેવજી બેઘા
હા. ધનજી ત્રીકમજી
સલોત રતીલાલ હેમરાજ

શા. નથુ કલા
હા. મગન તારાચંદ
શા. દલીચંદ હીરાચંદ
શા. વીઠલ વેલા
હા. મોતીચંદ વીઠલ
શા. ઝવેરચંદ રામજી
હા. પ્રાગજી ઝવેરચંદ
દોશી કીકા સલગણ
હા. રણધીરજી લલુભાઈ
શા. ઝવેર રામજી
શા. પાનાચંદ બેચર
હા. ગોપાળજી પાનાચંદ
શા. હીરાચંદ ગોરધન
શેઠ ભગવાન કાકરજી
હા. માનચંદ મામજી
શા. કુંવરજી જીવરાજ

બાળા.

મેતા કરશનદાસ ગુલાબચંદ
શંઘવી ભાઈચંદ મેઘજી
શા વીઠલ ભાઈચંદ

શા. ગોરધન જીવરાજ
મહેતા અનોપચંદ કલ્યાણજી
શા. સુંદરજી હીરાચંદ

શા. નાનચંદ ભવાન
જસાણી તારાચંદ વાલજી
હા. જગજીવન તારાચંદ
શા. રાયચંદ ઓધવજી

શા. હરોચંદ ઓધવજી
શા. નરશી રતનજી
પંડિત ભગવાનદાસ હરખચંદ

અમરેલી.

મેતા મંગળજી માણેકચંદ
મેતા વીરજી ગોપાળજી
હા. તારાચંદ ધારશી
ધરૂ ત્રિલોચન હેમચંદ

શા. ગુલાબચંદ વછરાજ
કોરડીયા વીરચંદ જાદવ
હા. દેવચંદ ત્રીકમ

તળાજી.

દોશી કેશવજી જુઝાભાઈ
શા. માણેકચંદ જેચંદ
શેઠ ગાંડાલાલ ડાયાલાલ

શા. લાલચંદ ગુલાબચંદ
શા. છગનલાલ કાળીદાસ
શા. બકોર જીવરાજ

ધોધા.

શેઠ ધરમચંદ મગનલાલ
શંઘવી કાંતિલાલ વીઠલદાસ
શા. રતીલાલ વલભદાસ
શા. ગીરધરલાલ જીવરાજ

શંઘવી રાયચંદ લલુભાઈ
પારી વેણીલાલ છોટાલાલ
શેઠ વીઠલદાસ ધરમચંદ

ચીતલ.

મહેતા વીઠલદાસ હીરાચંદ
શા હેમતરામ વશરામ

ધરૂ જેઠાભાઈ માવજી
ધરૂ રતીલાલ કેશવજી

બગસરા.

દોશી સૌભાગ્યચંદ તારાચંદ

શા. મણીલાલ હીરાચંદ

ઉમરાળા.

જસાણી છમન મેરાજ
શા માણેકચંદ કુંવરજી

દોશી રામજી વશરામ
હા. દીપચંદ નરશીદાસ

સલોત તારાચંદ વીઠલ
શા આણુંદળ જીવન
જસાણી શામળ છગન
જસાણી જીવરાજ ગોરધન

શા વીઠલ ભાણુજી
શંઘવી મેઘજી ભીમજી
શા ભાઈચંદ હેમચંદ
જસાણી કયાળચંદ છગનલાલ

પછેગામ.

શેઠ વનમાળી ડાયા
હા. વનમાળી ગોરધન
શા જાદવજી રામજી
શા હરીચંદ લખમીચંદ
હા. ગુલાબચંદ હરીચંદ
શા પરશોતમ કોયાળ
શા આણુંદળ લવજી
હા. ધરમસી આણુંદળ
શેઠ મોહન રામજી
હા. માવજી મોતીચંદ
મેતા ગોખર મુળા
હા. ભવાન વીરજી ઘેટીવાળા

શા ગોપાળજી રઘા
હા. ગુલાબચંદ નરસી
વેરા હીરાચંદ મુલજી
શા રૂપા માલા
હા. ગુલાબચંદ નરસી
શા પોપટલાલ માવજી
શા માણેકચંદ માલા
હા. અમીચંદ લલુ
શેઠ રાઘવજી વશરામ
હા. વનમાળી ગોરધન
શા જગજીવન અમીચંદ

ખુંટવડા.

ગાંધી માવજી રતન
હા. જેઠાલાલ ધરમશી
વેળાણી મુળચંદ વેલજી
હા. મગનલાલ ઝોધવજી
ગાંધી ચુનીલાલ અમીચંદ

દોશી હેમચંદ ઠાકરશી
હા. માણેકચંદ કીયાળ
દોશી ભુલા રાઈચંદ
હા. કરશન માધવજી

ઉના.

દોશી નાનજી હેમચંદ

વાસા અલેચંદ હેમચંદ

દાઠા.

શેઠ ઠાકર આણુંદ
હા. લલુભાઈ લાલચંદ
સલોત માણેકચંદ રાઘવજી
હા. દેવચંદ ગુલાબચંદ

દોશી માધા લખમીચંદ
હા. કેશવજી લાધા
મેતા દીપચંદ બેચર

અંબમેર.

શા. ગીગા વાલજી

દોશી રૂપા અમરશી

હા. મગનલાલ લાલચંદ

હા. ઓધવજી ભાઈચંદ

સાંગાણા-કામળોલ.

પારેખ વમળશી ધરમશી

શા ત્રીકમજી કાળીદાસ

હા. મગનલાલ વમળશી

હા. જાદવજી દામજી

દોશી ગુલાબચંદ સુરચંદ

શા કુલચંદ માવજી

હા. હઠીચંદ ગુલાબચંદ

ભાણુસા.

વોરા મેઘજી હંસરાજ

શેઠ જગજીવન નરસીદાસ

શા ડાયાલાલ જગજીવન

શા જીવરાજ મોતી

શા મગન ત્રીલોચન

શા વનમાળી ભગવાન

ઘાપજ.

વારૈયા ધરમશી ઝવેર

શા હીરાચંદ હરજી

દીચોર.

શા માણેકચંદ રામજી

શા ડાયા વર્ધમાન

જસપરા.

શા રણછોડ ભીમજી

શા વનમાળી રામજી

રંધેળા.

શેઠ હકમચંદ કાળીદાસ

શા માણેકચંદ જસરાજ

હા. ગુલાબચંદ હકમચંદ

હા. અમૃતલાલ

શા પ્રાગજી કાળીદાસ

શા ભગવાનલાલ હકમચંદ

શા માણેકચંદ નાગરદાસ

શા હઠીચંદ તારાચંદ

શા મગનલાલ આણંદજી

શા પ્રેમચંદ વછરાજ

શા હેમચંદ જસરાજ

શા માવચંદ શ્યામજી

શા પાનાચંદ લીખા
શા ત્રીલોવન ગીરધર
શા ચુનીલાલ ગોરધન
શા માવજી મોતીચંદ

શા જીવરાજ લીમજી
શા અમીચંદ મોતીચંદ
શા રામજી વીરજી
પારેખ વેલચંદ નરશી

ભુતીયા.

શા તારાચંદ મોહન
શા ઓધવજી કરશન
શા કુરજી પાનાચંદ
શા ઉકા ગાંડા
શા હરીચંદ અમીચંદ

શા પ્રેમચંદ તલકચંદ
શા રતીલાલ ઓધવજી
શા જેચંદ ઓધવજી
શા વીરચંદ ઉકા
શા ભગવાન ઉકા

ઘોડરામા.

શંઘવી ભગવાન કુલચંદ
હા. ગીરધર ભગવાન
શંઘવી મોનજી રૂગનાથ
શંઘવી ઉમેદચંદ લલુ
શંઘવી ત્રીકમલાલ ભીખા

શંઘવી લીખા કેશવજી
હા. ત્રીલોવન ભીખા
શંઘવી દુલભ વીઠલ
શંઘવી પોપટલાલ ભીખા

ખીચરાળી.

શા જીવન અમીચંદ
હા. વૃજલાલ જીવન
શા હેમચંદ ગીગા
હા. અમૃતલાલ હેમચંદ
શા ગીરધર કરશન
શા મુળચંદ જેચર
શા હીરાચંદ રવજી
શંઘવી ઠાકરશી ભગવાન
શા ભાઈચંદ જીવન
શંઘવી ગુલામચંદ પ્રેમચંદ

શંઘવી પ્રેમચંદ મેઘજી
હા. કુલચંદ પ્રેમચંદ
શા પાનાચંદ પરચોતમ
હા. હઠીચંદ પાનાચંદ
શા હીરાચંદ મોનજી
શા ખીમચંદ અમીચંદ
શા કાંતિલાલ શીવલાલ
શા ચત્રભુજ હીરાચંદ
શા જયંતીલાલ જીવન
શંઘવી રતીલાલ પ્રેમચંદ

[૭૪]

સણોસરા.

શંઘવી માણેકલાલ મોરારજી
શંઘવી જેચંદ ગોખર
હા. મોહન જેચંદ
શંઘવી ત્રીલોવન માણેકચંદ
શા. ડાયાલાલ ગુલાબચંદ
શા. ગોપાળજી હરખચંદ
શા. મેઘજી રઘા
હા. ત્રીલોવન મેઘજી
શા. રાઈચંદ જીવન

શા. કુલચંદ લવજી
હા. નાનચંદ હેમચંદ
શંઘવી જેઠાલાલ ગોરધન
શા. ગુલાબચંદ બાણજી
શા. જીવન આણુંદજી
વોરા અમરચંદ રાઘવજી
શા. કપુરચંદ છગનલાલ
શંઘવી મનસુખલાલ જેઠાલાલ
શંઘવી ચત્રભુજ જેચંદ

વાવડી (ગબભાઈની)

શંઘવી ભગવાન મેઘજી
હા. પ્રાગજી ભગવાન
શંઘવી નેમચંદ છગન
શા. સુંદરજી કુંવરજી

શંઘવી છગન મેઘજી
શા. ઠાકરશી કુંવરજી
શંઘવી ટપુ છગન
શા. પોપટલાલ ઠાકરશી

જરીયા.

શા. બેચર નાગજી
હા. મોહન બેચર
શા. વનમાળી કુલચંદ

શા. મગનલાલ બેચર
શા. રતીલાલ નાનચંદ
શા. બચુ નાનચંદ

ધશ્વરીયા.

શા. છગન કલ્યાણજી
શા. બચુ ગલાબચંદ

શા. રણછોડ પ્રેમચંદ

કેરીયા.

શા. ઓધવજી પરશોતમ
હા. અમરચંદ ઓધવજી
શા. ગોપાળજી ઓધડ

શા. કરશન રગનાથ
હા. જાદવજી કરશન
શા. પ્રાગજી ઓધવજી

દેવળીયા

સંઘવી લખમીચંદ હાવા

માલપરા

શા. ગુલાબચંદ નરશી

હા. પ્રેમચંદ ગુલાબચંદ

ગાંગાવારા

શા. મોહન ગાંડા

રાજપીપળા

શા. ભગવાન ગાંડા

દેવગાણા

શા. લાલચંદ લખમીચંદ

હા. લવજી લાલચંદ

ગાંધી હરજીવન દેવા

હા. હીરાચંદ હરજીવન

શા. દામજી ગોખર

હા. કુંવરજી ભીમજી

શા. વીઠલ કલ્યાણ

હા. ભીમજી ભાઈચંદ

શા. દયાળ વલ્લભજી

હા. જીવન દયાળ

શા. ભીમજી લાલચંદ

અગીયાળી

શા. કુલચંદ કમા

હા. નેમચંદ તારાચંદ

શા. ધરમશી કુલચંદ

પાડાપાણી

શા. પ્રાગજી પ્રેમજી

રાણીગામ

વાસા અમરચંદ પાનાચંદ

ટાણા

શા. ઘેલા ગગલ

હા. માનચંદ મેઘજી

શા. માવજી પીતાંબર

હા. વીઠલ વીરજી

સંઘવી મેઘજી સુંદરજી

હા. સવજી કરશન

શા. દીપચંદ કુશળચંદ

સંઘવી વીરચંદ ઝવેર

શા. ધનજી સવાગણ

હા. ત્રીલોવનદાસ પ્રાગજી

શા. હીરા જસા

હા. વીઠલ રામજી

શા. ઝોધવજી પીતાંબર

હા. વીઠલ

શા. નાગરદાસ ધરમશી

હાથસણી

દોશી ઠાકરશી માણેકચંદ
શા. ફલભણી જીવરાજ

દોશી વીરચંદ જીવરાજ

જેસર

વાસા પાનાચંદ કાળા
હા. અમરચંદ પાનાચંદ
શા. ખેચર રામજી

શા. જીઠાભાઈ નેમચંદ
શા. હીરાચંદ નાગજી

દેપલા

દોશી મુળચંદ માલા
હા. નાનચંદ મુળચંદ
શા. જીવરાજ વનમાળી

શા. વછરાજ મોહન
હા. નાગરચંદ વછરાજ
દોશી ધરમશી મુળચંદ

ચોક

ગાંધી ઠાકરશી જેઠા
હા. મગનલાલ ઠાકરશી

શા. મોહનલાલ તારાચંદ

ભંડારીયા

શા. વીરચંદ વછરાજ
હા. દીપચંદ વીરચંદ

શા. ગુલાબચંદ દેવા
હા. હઠીચંદ ગુલાબચંદ

સુરકા-મોટા

શા. કાળા ગગલ
હા. પાનાચંદ લલ્લુભાઈ
શા. રાઈચંદ કાળા
શા. વનમાળી લાલચંદ
શા. પરમાણુકું વરજી

શા. ખેચર જેચંદ
હા. પરમાણુકું
શા. ન્યાલચંદ ભાઈચંદ
શા. તારાચંદ કાળા

ચમારડી

મહેતા ચત્રજી વીઠલ
મહેતા કાળીદાસ રાઘવજી
હા. ચત્રજી

મહેતા પ્રેમચંદ વીઠલ
મહેતા અમૃતલાલ જીવન

[૭૭]

પાલડી

શા. તલકચંદ મોતીચંદ

શા. છોટાલાલ નાનચંદ

ખોપાળા

શા. વીરચંદ જીવન

શા. બેચર માધવજી

કુમળેજ

મેતા દીપચંદ ભાઈચંદ

શા. વીરચંદ નાનજી

મેતા ધનજી મનજી

હા. વનમાળી વીરચંદ

હા. મુળચંદ ધનજી

વરતેજ

શા. હઠીચંદ ડાયા

શા. બાબુલાલ જીવન

હા. દેવચંદ હઠીચંદ

પંચટોપરા

શંઘવી જદવજી પીતાંબર

શંઘવી નાનચંદ પોલા

હા. નાગરચંદ જદવજી

હા. અમુલખ નાનચંદ

શંઘવી ચુનીલાલ રતનશી

વાવડી-મોટી

શંઘવી પાનાચંદ પીતાંબર

શા. હરજીવન લખમીચંદ

હા. છગનલાલ પાનાચંદ

શા. ગીરધર રગનાથ

આંખા.

શા. હેમચંદ ખીમચંદ

શા. અમુલખ ત્રીકમજી

હા. લાલચંદ હેમચંદ

હા. મુળચંદ રામજી

મોખડકુ

શેઠ જીવા ભીખા

શેઠ ભવાન જીવા

હા. અમરચંદ નારણ

હા. લાલચંદ ભવાન

પીપરીયા

શા. મોહનલાલ દેવચંદ
શા. પ્રેમચંદ રણછોડ

શા. ઓધવજી ઓધડ
શા. વનમાળી દેવચંદ

નવુંગામ (ખડેલી)

વોરા રાયચંદ વાલજી
શા. કુંવરજી મોનજી

શા. ગીરધર વાલજી

મોથુપર

શા. તારાચંદ ગોકળ
શા. પોલા ઓધવજી

શા. જીવરાજ માધવજી

રતનપર (ગાયકવાડી)

શા. જસરાજ ધરમશી

શા. પ્રેમચંદ વેલચંદ

ગારીયાધાર

પારેખ ખોડીદાસ લખમીચંદ
હા. હરગોવન ખોડીદાસ.

પારેખ આણંદજી પાનાચંદ

વડીયા

સંઘવી રાયચંદ ભાણજી
શા. નાગજી પ્રેમજી

શા. લીખા રામજી
સંઘવી મોહનલાલ કુલચંદ

ચોગઠ

શા. રાયચંદ હરીચંદ
વાસા વલ્લભદાસ નરશી
શા. અમીચંદ હરીચંદ

શા. ઝવેર ગાંગજી
શા. ધરમશી હીરાચંદ

ધોળા જંકશન

શા. હડીચંદ લલ્લુભાઈ

શા. અમૃતલાલ લલ્લુભાઈ

કેરીયા (નોંગાળા)

શા. મગનલાલ નાનચંદ
શા. નાગરચંદ દલીચંદ

શા. ઠાકરશી દેવચંદ

નોંધણુવદર

શા. દીપચંદ પ્રાગજી

શા. મોતીલાલ ડોસાભાઈ

શા. ધરમશી જેઠા

શા. દીપચંદ કુલચંદ

ચભાડીયા

ગાંધી જેઠાલાલ પરચોતમ

હા. મગનલાલ જેઠા

શા. વીરચંદ ભાઈચંદ

ગાંધી ભાઈચંદ ભાણુજી

હા. લલ્લુ ભાઈચંદ

કંથારીયા

સલોત સંઘજી જેચંદ

સલોત કુલચંદ સંઘજી

નવાગામ (પાલડી)

શા. ગાંડાલાલ ડાયાલાલ

જીથરી

શા. રણછોડ વીઠલ

પછેગામ-નાનું

શા. દલીચંદ છગન

રાજપરા-હમીરજીનું

ગાંધી ધનજી ખીમચંદ

બાબરા

શા. જાદવજી ભાણુજી

તરસમીયા

શા. ઝવેર વસ્તા

હા. નાનચંદ હેમચંદ

અકવાડા

શા. ભવાન વીઠલ

સલોત લલ્લુ હરીચંદ

સોનગઢ

શા. જેચંદ ખુશાલ

બડેલી

શા. જસરાજ ગીરધર

પરવડી

શા. ગોપાળજી લાલચંદ

ખારા

શા. હરીચંદ બાવા

ઘેડી

મેતા ભવાન વીરજી

રાજપરા

શા. બેચર મોનજી

હા. મોહન બેચર

સાંગાવદર

શા. મગન કુલચંદ

નવુંગામ (ગાયકવાડી)

સંઘવી. હરીચંદ નરશી
શા. માણેકચંદ ઝવેર

સાડરતનપર

દોશી મગન ઝવેર
હા. શામજી મગન

ભદ્રાવળ

શા. હીરાચંદ હાવા
ગાંધી મગનલાલ ગાંડા

કુંભણ (ખાખરીયા)

શા. ગંભીર ગુલાબચંદ

સરવેડી

શા. હરીલાલ છગન

જીજીવદર

શા. દયાળ ધરમશી
શા. રાયચંદ ચોધડ

સમઢીયાળા-(ભોજીવદર)

શા. હરજીવન જીવરાજ
શા. રતીલાલ મગનલાલ

મોતીસરી

શા. મોતીચંદ લવજી
હા. તારાચંદ જીવજી

માનગઢ

શા. મુળચંદ જેઠા

મઢડા

શા. ફલમજી પ્રાગજી

પુરવણી A

શ્રી દેશાવરી તાલુકા અને તેમના તાબાના ગામોની યાદી.

પાલીતાણા તાલુકો અને તેના તાબાના ગામો.

૧ પાલીતાણા	૨ ઘેટી	૩ આદપર
૪ લીલીવાળ	૫ હુધાળા	૬ નાનીમાળ
૭ જાલવદર	૮ ચોંડા	૯ ચોંમલ
૧૦ સારીંગપર	૧૧ ડમરાળા	૧૨ ટીંબા
૧૩ સાંઢખાખરા	૧૪ મોતીસરી	૧૫ માળીયા
૧૬ પાંચપીપળા	૧૭ પરવડી	૧૮ નવુંગામ
૧૯ ખોડવદરી	૨૦ વીરડી	૨૧ ખેલા
૨૨ વેળાવદર	૨૩ પારડી	૨૪ ચારોડીયા-મોટું
૨૫ ગારીયાધર	૨૬ પાંચટોખરા	૨૭ રતનવાવ
૨૮ ચારોડીયા-નાનું	૨૯ માંચુકા	૩૦ આણુંદપર
૩૧ પીપળીયા	૩૨ વાવડી-નાની	૩૩ કાચરીયા
૩૪ સુરનિવાસ	૩૫ સુરવિવાસ	૩૬ વાવડી-મોટી
૩૭ ભમરીયા	૩૮ માંડવી	૩૯ માનપર
૪૦ પાનસડા	૪૧ ખારડી	૪૨ પાનસડા-જાળીયા
૪૩ વાળુકડ	૪૪ પીથલપર	૪૫ જાળીયા-ખારાવાળુ
૪૬ રાણપરડા	૪૭ વડીયા	૪૮ માનગઢ
૪૯ સુરનગર	૫૦ આકોલાળી	૫૧ જમણવાવ
૫૨ રતનપર	૫૩ જાળીયા	૫૪ ભંડારીયું- ઢોકલવું
૫૫ સેજળીયા	૫૬ લોંચડા	૫૭ રાજથળી-મોટી
૫૮ ખીજડીયા	૫૯ મોખડકા	૬૦ માલપરા
૬૧ ભારાટીખા	૬૨ રંડોળા	૬૩ ભુંડરખું
૬૪ સગારપડું	૬૫ પીપરડી	૬૬ ભાદાવાવ

૬૭ હુવારવાવ	૬૮ જાંબવાળી	૬૯ સોનપરી
૭૦ પાણીયાળી-નાની	૭૧ ભુતીયું	૭૨ અણીડા
૭૩ પાણીયાળી-મોઠી	૭૪ માંડવડા	૭૫ લાખાવાડ
૭૬ માધધાર	૭૭ લાંપાળીયા	૭૮ મેઢા
૭૯ ઠાડચ	૮૦ રાજગોંન	૮૧ રાજપરા
૮૨ સાજણાસર	૮૩ થોરાળી	૮૪ રાજથળી-નાની
૮૫ ગરાળયા	૮૬ ડુંગરપર	૮૭ ગરાળયા-નાનું
૮૮ રોહીશાળા	૮૯ વડાળ	૯૦ પાંડેરીયા
૯૧ ભાંડરીયા	૯૨ સાતાનોનેસ	૯૩ બોદાનોનેસ
૯૪ વીજનોનેસ	૯૫ સેવડીવદર	૯૬ વીરપર
૯૭ જાળીયું-	૯૮ ગણધોળ	૯૯ હાથસણી
(કાયાળનું)		
૧૦૦ અયાવેજ	૧૦૧ સનાળા	૧૦૨ ચીરોડા
૧૦૩ રાજપરા	૧૦૪ દેપલા	૧૦૫ કાંત્રોળી
૧૦૬ સમઢીયાળા	૧૦૭ સાતપડા	૧૦૮ સાતપડા
(ઉંડનું)		(સમઢીયાળા)
૧૦૯ જાળીયા	૧૧૦ દેદરડા	૧૧૧ કંજરડા
માનાભાઈનું		
૧૧૨ ગણેશગઢ	૧૧૩ રૂપાવટી	૧૧૪ મેસણકા
૧૧૫ સાપપર	૧૧૬ સરવેડી	૧૧૭ પાડાપાણ
૧૧૮ કણકોટ	૧૧૯ સરકડીયા	૧૨૦ સમઢીયાળા
૧૨૧ નવુંગામ	૧૨૨ આખરીયા	૧૨૩ નોંધણવદર
૧૨૪ હણોલ	૧૨૫ નેસડી	૧૨૬ બાલવાવ
૧૨૭ ખારા	૧૨૮ શુંદરણા	૧૨૯ ખીજડીયું-
		લાઠીયાનું
૧૩૦ કુંભણ	૧૩૧ ખડેલી	૧૩૨ જસપરા
૧૩૩ જુનાપાદર	૧૩૪ ચોક	૧૩૫ મોરસુપણા
૧૩૬ પછેગામ-નાનું	૧૩૭ ધામેલ	૧૩૮ ઢુંઢસર

૧૩૯ બુદબુદા	૧૪૦ પીંગળી	૧૪૧ હીપાવડત્રી
૧૪૨ અખતરીયા	૧૪૩ ઠળીયા	૧૪૪ જેસર
૧૪૫ રાણપરડા	૧૪૬ રાણીગામ	૧૪૭ પા
૧૪૮ ઝડકલું	૧૪૯ છાપરીયાળી	

ભાવનગર તાલુકો અને તેના તાબાના ગામો.

૧ ભાવનગર	૨ વરતેજ	૩ કરદેજ
૪ કમળેજ	૫ તરસમીયા	૬ અકવાડા
૭ વાલુકડ		

સીહોર તાલુકો અને તેના તાબાના ગામો.

૧ સીહોર	૨ વડીયા	૩ ઉસરડ
૪ જીથરી	૫ સુરકા-મોટા	૬ સોનગઢ
૭ સુરકા-નાના	૮ કાબવદર	૯ જાંબાળું
૧૦ મઢડા	૧૧ કનાડ	૧૨ પાંચપડા
૧૩ પીપળીયા	૧૪ પાલડી	૧૫ ઉખલ્લા
૧૬ નવુંગામ	૧૭ માંડવાળી-નાની	૧૮ ટાણા
૧૯ ખારી	૨૦ ગુંદાણાં	૨૧ લવરડા
૨૨ સરકડીયા	૨૩ વાવડી	૨૪ રાજપરા
૨૫ સખવદર	૨૬ વરલ	૨૭ બાખલકું
૨૮ થોરાળી	૨૯ અગીયાળી	૩૦ પાલડી-નાની
૩૧ દેવગાણા	૩૨ ભડલી	૩૩ રખારીકા
૩૪ ખરકડી	૩૫ ખોરડી	૩૬ ધુબકા
૩૭ જાળીયું(દાદભાનું)	૩૮ ખાંટડી	૩૯ ભીકડા
૪૦ ખોખરા-મોટા	૪૧ ખોખરા-નાના	૪૨ સમઢીયાળા
		(પાંજરાપોળનું)

મહુવા તાલુકો અને તેના તાબાના ગામો.

૧ મહુવા	૨ સથરા	૩ નડપ
---------	--------	-------

૪ બાદ્રોડ	૫ ઓથા	૬ ખુંટવડા-નાના
૭ ખારી	૮ મોણપર	૯ હુદાણા
૧૦ તરેડ	૧૧ શુંદરડા	૧૨ ચુણા
૧૩ છાપરી	૧૪ તલગાજરડા	૧૫ અખતરીયા
૧૬ ખરેડ	૧૭ માળીયા	૧૮ ભાણવડ
૧૯ સમઢીયાળા	૨૦ ખીલાડા	૨૧ રાભડા
૨૨ નેસવડ	૨૩ ઉમણીયાવદર	૨૪ તાવેડા
૨૫ કુંભણ	૨૬ હુધાળા	૨૭ ભાદરા
૨૮ શુંદરડી	૨૯ મોલીયાણા	૩૦ ખાંભણીયા
૩૧ રામપરા	૩૨ કંડાસ	૩૩ ડુંગર
૩૪ ગોર્વીદડી	૩૫ ખેરાળી-મોટી	૩૬ રાબુલા
૩૭ તરેડી	૩૮ કંટાસર	૩૯ ચોકવા
૪૦ ખગદાણા	૪૧ કલમોદર	૪૨ ઊંઢડા
૪૩ કોટીયા	૪૪ વાવડી	

કુંડલા તાલુકો અને તેના તાબાના ગામો.

૧ કુંડલા	૨ ધારગણી	૩ ચલાળા
૪ ચરખા	૫ સીમરણ	૬ જીરા
૭ ભમોદરા-નાનું	૮ ભુવા	૯ જુનાસાવર
૧૦ લેંસવડી	૧૧ આંખા	૧૨ સલડી
૧૩ જાંત્રુડા	૧૪ પાડરસીંગા.	૧૫ ખારા
૧૬ લેંસાણા	૧૭ ગોડીયા	૧૮ કુતાણા
૧૯ ભોરીંગડા	૨૦ કાંકચ	૨૧ ઇગોરાળા
૨૨ મેંકડા	૨૩ પીપરડી	૨૪ શ્રીકાદ
૨૫ ઘોખા	૨૬ હીપાવડત્રી	૨૭ આંસોદર
૨૮ ભમોદર!-મોટું	૨૯ સેલણા	૩૦ વીરડી
૩૧ ઠવી	૩૨ જોજાદ	૩૩ વાંસીયાળી

૩૪ વંડા	૩૫ પીયાવા	૩૬ પીઠવડી
૩૭ ઝીંઝુડા-મોટા	૩૮ ગાધકડા	૩૯ ખાંભા
૪૦ ઝીંઝુડા-નાના	૪૧ ખડસલી	૪૨ છાપરી
૪૩ હાડીડા	૪૪ વીજપડી	૪૫ ભમર
૪૬ રાબુલા	૪૭ દોલતી	૪૮ મેરીયાણા
૪૯ બોરાળા	૫૦ લોંકી	૫૧ કોટડા
૫૨ બવાડી	૫૩ ખાલપર	૫૪ ભટવદર
૫૫ પાંચતળાવડા	૫૬ રાજકોટ-નાનું	૫૭ સનાળીયા
૫૮ વાવેરા	૫૯ ધારેસર	૬૦ લીલીયા-મોટા
૬૧ માળીયા.		

વળા તાલુકો અને તેના તાબાના ગામો.

૧ વળા	૨ કલ્યાણપર	૩ લાખણુકા
૪ વેળાવદર	૫ કાનપર	૬ હળીયાદ
૭ મોણપર	૮ રતનપર	૯ નવુંગામ (સરકારી)
૧૦ છંટાળીયા	૧૧ પીપળીયા	૧૨ પીપરીયા
૧૩ લોજપરા	૧૪ મેવાસા	૧૫ ધરાઈ
૧૬ ભોરણીયા	૧૭ રંગપર	૧૮ જલાલપર
૧૯ શાપર		

ઉમરાળા તાલુકો અને તેના તાબાના ગામો.

૧ ઉમરાળા	૨ તરખાળા	૩ રાજપીપળા
૪ ટીંબી	૫ ધોળા-ગામ	૬ ધોળા જંકશન
૭ ચોગઠ	૮ ચમારડી	૯ ચલાડીયા
૧૦ સમઢીયાળા	૧૧ અલમપર	૧૨ ઈશ્વરીયા
૧૩ વીરડી	૧૪ બોસડવા	૧૫ ભોળવદર
૧૬ હડમતીયા		

પછેગામ તાલુકો અને તેના તાબાના ગામો.

૧ પછેગામ	૨ કંથારીયા	૩ હડમતીયા
૪ સાંગાવદર	૫ લીંબડા	૬ નવુંગામ
૭ રાજપરા	૮ જાલીયા	૯ દુધાધાર
૧૦ કેરીયા	૧૧ સાડારતનપર	

તળાજા તાલુકો અને તેના તાબાના ગામો.

૧ તળાજા	૨ ગોરખી	૩ દેવલી
૪ પાદરા	૫ તલસરા	૬ પાવડી
૭ સખવદર	૮ કુલસર	૯ વાવડી
૧૦ દેવળીયા	૧૧ કુંઢેલી	૧૨ ભાલર
૧૩ ખંઢેરા	૧૪ દકાના	૧૫ ટીમાણા
૧૬ સેલાવદર		

અમરેલી તાલુકો અને તેના તાબાના ગામો.

૧ અમરેલી	૨ પીપરીયા (શેખનું)	૩ મતીરાળા
૪ ખીજડીયા	૫ પીપરીયા (માળવીયાનું)	૬ લવારીયા
૭ અકાણુ	૮ દેવળીયા નાનું	૯ શેડુભાર
૧૦ વરસડા	૧૧ માચીયાળ-મોટું	

ચીતળ તાલુકો અને તેના તાબાના ગામો.

૧ ચીતળ	૨ ભીલડી	૩ સારીંગપર
૪ લુણકી	૫ વાસાવડ	૬ પીપરીયા-ભીમાણીનું
૭ બાબરા	૮ વાંડલીયા	૯ દેવળીયા-મોટું
૧૦ દેવગામ	૧૧ લીલવગા	૧૨ લાખાપાદર
૧૩ સમઢીયાળા	૧૪ ધરાઇ	

બગસરા તાલુકો અને તેના તાબાના ગામો.

૧ બગસરા ૨ બાડેર

ઘોઘા તાલુકો અને તાબાના ગામો.

૧ ઘોઘા ૨ કોળીયાક ૩ હોઇદડ

૪ લાઠી ૫ પડવા ૬ કરેડા

૭ ખડસલીયા ૮ લાખણુકા ૯ રતનપર

રંઘોળા વિગેરે તાલુકો અને તેના તાબાના ગામો.

૧ રંઘોળા ૨ ભુતીયા ૩ ગાંગાવાડા

૪ દેવલીયા ૫ ગઢુલા ૬ પાંચતળાવડા

૭ જરીયા ૮ સણોસરા ૯ ઈશ્વરીયા

૧૦ ઘોલરામા ૧૧ રેવા ૧૨ વાવડી(ગજભાઇની)

૧૩ પીપરાળી ૧૪ કેરીયા ૧૫ માલપરા

૧૬ રાજપીપળા

ખુંટવડા તાલુકો અને તેના તાબાના ગામો.

૧ ખુંટવડા ૨ કીકરીયા ૩ રાજવદર

૪ ગોરસ ૫ મોરંગી ૬ થોરાણા

૭ બોરડી ૮ કાળીલા ૯ વડાળ

૧૦ માંગાણીયા ૧૧ સેદરડું

ઉના તાલુકો અને તેના તાબાના ગામો.

૧ ઉના ૨ ફાડઝર ૩ વડવીયાણા

૪ દીવ

દાઠા તાલુકો અને તેના તાબાના ગામો.

૧ દાઠા ૨ વાલર ૩ તલી

૪ સેજયા ૫ બોડકી ૬ ગાધેસર

૭ બાગધાર-નાની ૮ બોરડી ૯ લીલવણ

૧૦ જાગધાર-મોટી	૧૧ રાણીવાડા	૧૨ કાટકડા
૧૩ ભાટકડા	૧૪ લોંગડી	૧૫ લોંછગા
૧૬ કુંડવી	૧૭ બોરડી	૧૮ ભથુડા
૧૯ ખારડી	૨૦ પાદરગઢ	

ઘોઘાખારા તાલુકો અને તેના તાળાના ગામે..

(તણસા ત્રાપજ દીઝોર જસપરા વિગેરે)

૧ તણસા	૨ સાણોદર	૩ ભંડારીયા
૪ રાજપરા	૫ વાવડી	૬ નાગધણીઆ
૭ પાંચપીપળા	૮ ત્રાપજ	૯ બોરલા
૧૦ પીપરલા	૧૧ સથરા	૧૨ જસપરા
૧૩ અલંગ	૧૪ મણાર	૧૫ શોચીયા
૧૬ મોરચંડ	૧૭ કુકડ	૧૮ મીઠી વીરડી
૧૯ ખદડપર	૨૦ દીઝોર	૨૧ હમીરપરા
૨૨ ચુડી	૨૩ લાકડીયા	૨૪ સાખડાસર
૨૫ ખાખરીયાત	૨૬ બેલા	૨૭ સમઠીયાળા
૨૮ નેશીયા	૨૯ ભદ્રાવળ	૩૦ ભારોલી

ઝાંઝમેર તાલુકો અને તેના તાળાના ગામે.

૧ ઝાંઝમેર	૨ ઉંચડી	૩ પીથલપર
૪ મેથળા	૫ ગહુલા	૬ કેરાળા
૭ પ્રતાપપરા	૮ વેન્નેદરા	૯ રાજપરા

સાંગાણા-કામળોલ તાલુકો અને તેના તાળાના ગામે.

૧ સાંગાણા જુના	૨ સાંગાણા નવા	૩ પસવી
૪ છાપરી નવી	૫ છાપરી જુની	૬ હાજપર
૭ ધાણા નવા	૮ ધાણા જુના	૯ સાખડાસર
૧૦ કામળોલ જુની	૧૧ કામળોલ નવી	

